

(BB 1968). – *Ostatní práce*: Stručné dějiny pěššího pluku 10 Jana Sladkého Koziny (1934). – *Výbor*: Písň života (BB 1963, ed. J. Hauft). – *Souborné vydání*: Spisy O. Z. (1929–33, 5 sv., sv. 1 Legio-nakladatelství Praha, sv. 2–3 Literární středisko Brno, sv. 5–6 A. Píša Brno). ■ REDIGOVAL časopisy: Stan (1930, roč. 2, č. 1–6, s J. Sekerou a J. Zamazalem), Středisko (1930–32, roč. 1 a roč. 2, č. 1–5, s red. kruhem); knižnice: Knihovna Literárního střediska (Brno 1931). ■ USPORÁDAL A VYDAL: Spisy Vítězslava Hálka (1929, 3 sv.). ■

LITERATURA: J. Hauft: Básník O. Z. (1963). ■ ● ref. Z hloubi duše: -pa- (F. S. Procházka), Zvon 13, 1912/13, s. 667; -ejč- (J. Krejčí), Naše doba 21, 1913/14, s. 272 ●; ● ref. Hlas krve: J. V. Sedlák, Tribuna 4. 11. 1920; M. Novotný, Cesta 3, 1920/21, s. 390; -pa- (F. S. Procházka), Zvon 21, 1920/21, s. 671; J. S. (Staněk), Niva 1921, s. 100 ●; ● ref. O Juki San: B. Vlček, Pramen 4, 1923/24, s. 275; J. Krecar, MR 1923/24, sv. 39, s. 156; J. O. Novotný, Cesta 6, 1923/24, s. 638; V. Brtník, Venkov 16. 2. 1924; vchb. (V. Cháb), NO 17. 4. 1924 ●; ● ref. Srdce Niponu: r. i. (R. Illový), Akademie 28, 1924/25, příl. Rudé květy, s. 79; K. H. (Hikl), Naše doba 32, 1924/25, s. 565; drb. (J. Borecký), Zvon 25, 1924/25, s. 323; V. Brtník, Venkov 11. 2. 1925; B. Jedlička, LidN 14. 6. 1925; P. Fraenkl, NO 17. 6. 1925 ●; ● ref. Otrocká pouť: K. H. (Hikl), Naše doba 33, 1925/26, s. 505; vz. (V. Zelinka), Zvon 26, 1925/26, s. 491; kpt. (J. Kopta), NO 25. 3. 1926; J. Staněk, LidN 14. 5. 1926 ●; ● ref. Z Asie do Evropy: Z. Hájek, Nové Čechy 10, 1926/27, s. 282; drb. (J. Borecký), Zvon 27, 1926/27, s. 671; V. Brtník, Venkov 3. 2. 1927; jhd. (J. Heidenreich-Dolanský), LidN 18. 2. 1927 ●; ● ref. Naděje Tokia: drb. (J. Borecký), Zvon 29, 1928/29, s. 518; V. Brtník, Venkov 11. 4. 1929; K. Š. (Storch), RA 5, 1929/30, s. 59 ●; ● ref. Bolesti bezjmenných: AMP. (A. M. Přsa), PL 22. 7. 1928; (2. vyd.) F. L. (Lukáš), Čin 1, 1929/30, s. 891; A. G. (Grund), RA 5, 1929/30, s. 462; Kfk. (B. Kafka), NO 27. 5. 1930; Kp. (J. Knap), Venkov 12. 6. 1930; M. (E. Masák), Archa 1930, s. 165; J. Staněk, Stan 1930, s. 92 ●; ● ref. Světovým požárem: J. Staněk, LidN 2. 11. 1929; -och- (F. S. Procházka), Zvon 30, 1929/30, s. 518 ●; -chb- (V. Cháb): ref. Vítězství nebo smrt, NO 19. 12. 1929 + ref. V zemi vycházejícího slunce, NO 29. 12. 1929; r. h. (R. Habřina): ref. Jan Brázda, Středisko 1, 1930/31, č. 3; ● ref. Pod Triglavem: M. (E. Masák), Archa 1931, s. 159; rh. (R. Habřina), Středisko 1, 1930/31, č. 7–8 ●; K. Stránský: ref. Zpěvy odboje, Středisko 1, 1930/31, č. 9–10; ● ref. Krásným jihem: rh. (R. Habřina), Středisko 1, 1930/31, č. 9–10; vz. (V. Zelinka), Zvon 32, 1931/32, s. 27 ●; M.: ref. Sestra Jaeko (hra), NO 24. 11. 1932; ● ref. Špilberské balady: -pa- (F. S. Procházka), Zvon 33, 1932/33, s. 585; A. N. (Novák), LidN 6. 4. 1933; M. (E. Masák), Archa 1933, s. 162; A. Cronia, Rozhledy 1933, s. 60 ●; Kp. (J. Knap): ref. Pod Triglavem (2. vyd.), Venkov 5. 4. 1933; J. Hch. (J. Heidenreich-Dolanský): ref. Taras Sevčenko, LidN 27. 6. 1933; B. Slavík: ref. Svatá chu-

doba, LidN 14. 10. 1935; ● ref. Harfa na troskách: A. Grund, Rozhledy 1937, s. 306; B. Slavík, Zvon 38, 1937/38, s. 670; K. P. (Polák), PL 26. 2. 1938; sl. (J. Strnadel), Ranní noviny 12. 3. 1938; A. N. (Novák), LidN 14. 3. 1938; J. V. Sedlák, Venkov 23. 4. 1938; M. (E. Masák), Archa 1938, s. 40 ●; kp. (K. Polák): ref. Horské sny, Nář. práce 9. 8. 1944; M. Petříček: ref. Krásá odvahy, Obrana lidu 30. 1. 1955; J. Hauft in O. Z.: Písň života (1963); (zn): Jubileum básníka (k sedmdesátinám), Zeměd. noviny 11. 8. 1963; O. Šuleř: Zapomínání a zapomenutí, Červený květ 1968, č. 10 (medailon); S. Vašut, Básník Valašska a Slovácka (k 80. výr. nar.), Nová svoboda (Ostrava) 14. 8. 1973; (kr): Básník hudební inspirace, LD 23. 10. 1982 a LD 30. 7. 1983 (k jubileím); S. Jungmann in Hudba přítelkyně (1997, s. 72).

sb

Julius Zeyer

* 26. 4. 1841 Praha

† 29. 1. 1901 Praha

Prozaik, básník a dramatik, zpočátku a pouze sporadicky též překladatel a kritik; přední představitel tzv. lumírovské generace, autor děl odrážejících hlubokou krizi citlivého idealisty v pragmaticky založené městanské společnosti poslední čtvrtiny 19. století, aktualizovaných přiběhů z různých kultur a dob, podaných kultivovaným barvitým stylem, i historického románu; v souladu s úsilím generace Národního divadla tvůrce mytického zobrazení Čech a jejich nejstarších dějin formou eposu i divadelních her.

Křtěn Julius Jan Jiří. – Syn zámožného pražského tesaře a obchodníka dřevem (předkové přišli z Alsaska); po otcově smrti (1851) se matka, pocházející z bohaté pražské židovské rodiny, starala o podnik (mj. vedla dlouholetý spor s pražským magistrátem o pozemek se skladem dřeva). Německy mluvící rodina sice udržovala styky s českým prostředím (česky se Z. naučil od chůvy, vzoru jeho četných postav sibijských chův, a přítele A. Kašpara), vzdělání však dostal Z. německé (německy psal i své první nedochované literární pokusy), nejprve od 1847 na normální škole u Sv. Jakuba, pak od 1852 na staroměstské reálce (spolužák J. Arbes, učitel J. Neruda). Byl určen za nástupce v rodinném podniku, proto 1859–61 studoval na pražské technice, tesařství se začal učit u otce a pak jako praktikant přešel do Fellnerova velkoobchodu dřevem ve Vídni, kde dostal vyuční list, 1862 podnikl továryšskou cestu (Německo, Švýcarsko, Francie), místo tesařině se

však intenzivně věnoval studiu literatury, filozofie a hlavně mytologie (především keltské). 1869 se pokusil odmaturovat na piaristickém gymnáziu, propadl však z matematiky, proto na pražské univerzitě studoval soukromě (filozofii, filologii, estetiku, starověké kultury aj.). Prokázal též mimořádný jazykový talent: vedle evropských jazyků (aktivně kromě němčiny francouzština, ruština, angličtina, italština, další pasivně) se učil mj. sanskrt, kopštinu, hebrejštinu. Důkladné znalosti odborné literatury i beletrie (šíře jeho vědomostí byla neobyčejná, zajímal se nejen o starou slovesnost, ale sledoval i nejnovější evropskou literaturu, především ruskou a francouzskou) uplatnil při psaní vlastních děl. 1873 debutoval v časopisu Paleček povídka *Krásné zoubky*, ale ve snaze užít se literaturou neuspěl (překlady tří francouzských her, mj. Molièrových Šibalství Scapinových, byly odmítnuty podobně jako první pokus uplatnit povídku *Z papíru na kornouty*). Přijal proto pozvání A. Kašpara a t. r. za ním odcestoval do Ruska, kde nalezl místo předčítatele u knížete Golicyna a později vychovatele syna ministra a spisovatele P. A. Valujeva (s ním cestoval do Bavorska). Povzbuzován Valujevovými k literární tvorbě, nabídl další povídky časopisu Lumír, v němž publikoval od 1873 až do konce života. 1874 se vrátil do Čech a navštívil anglickou rodinu Stoneových žijící ve Frýdlantu (Marie Anna S. bývá považována za Z. osudovou lásku). 1878 se po prodeji rodného domu v Mariánské ul. v Praze přestěhoval s matkou do vily v Liboci a v létě podnikl s celoživotním přítelem J. V. Sládkem cestu do Skandinávie (Švédsko, Dánsko, Norsko). 1880 opět odcestoval do Ruska, kde se stal vychovatelem synů generála V. P. Popova (pobýval s nimi v Simferopolu a Petrohradu, zaujala ho generálova milenka, anglická vychovatelka Kershawová, pokládaná za prototyp démonické ženy v Z. dílech); po matčině úmrtí (1881) se vrátil do Prahy a z Liboce se přestěhoval na pražské Vinohrady. 1882 se stal vychovatelem syna hraběte J. Harracha (pobyt v Želci u Soběslavi a Hrádku u Nechanic, cesta do Německa, Holandska, Belgie a do Vídne); se všemi svými svěřenci udržoval i nadále přátelské styky. Pak již žádné zaměstnání nepřijal, žil z renty a na časté cesty do zahraničí si vydělával psaním (1883–84 Itálie a Tunis, 1885 Itálie, Řecko a Turecko, 1889 Francie, zejména Paříž, Pikardie a Bretaně, 1890 Španělsko, 1892 Itálie, 1893

a 1899 Rusko, 1894 Štýrsko, Slovinsko a Chorvatsko, 1896 Bavorsko). Zklamán neúspěchem v divadle a v těžké osobní krizi (opakovala se i později, stejně jako myšlenky na život v klášteře či povolání ošetřovatele) se 1887 přestěhoval do Vodňan, kde se trvale usadil po návratu z cest 1890 v domě U Čápů (žil zde až do 1899, kdy se vrátil do Prahy); spolu s F. Heritemsem a O. Mokrým (za jeho smrtné nemoci 1898 se o něho Z. obětavě staral) jakožto proslulý vodňanský trojlístek zde vytvořili kulturní centrum, hojně navštěvované literáty a jinými umělci (mj. se tu Z. 1895 zabýval projektem obnovení lidových pašijových her, který však ztroskotal na nedostatku finančních prostředků). Po celý život Z. udržoval řadu přátelských styků (promítají se v bohaté korespondenci), např. s rodinou Kalašových (obdivoval zvláště operní pěvkyni Klementinu, s její sestrou Marií korespondoval až do konce života a povzbuzoval ji k literární práci, mj. se v 90. letech zajímal o její překlady dramat M. Maeterlincka), s rodinou své příbuzné K. Heinrichové, s níž ho spojoval mj. sběratelský zájem o starožitnosti podobně jako s malířkou Z. Braunerovou (v salonu É. Bourgese, manžela její sestry, se také seznámil s francouzskými spisovateli a výtvarníky dekadentně symbolistního zaměření), dále se S. Čechem, B. Fridou, A. Heydukem, A. Chittussim, A. Kašparem, J. Maudrem, V. Náprstkem, Z. Przesmyckým, K. Světlou, J. Vrchlickým (do roztržky 1886, vystupňované 1890, kdy Z. veřejně odmítl volbu za mimořádného člena nově založené ČAVU), V. V. Zeleným a řadou dalších, později s J. Hlávkou, který se stal jeho tajným mecenášem a u něhož v Lužanech u Přeštic často pobýval, s F. Bílkem, S. Bouškou aj. Aktivní účasti na veřejném (spolkovém) životě se vyhýbal (odmítal též zasahovat do literárních polemik v časopisech); byl členem Umělecké besedy (1874 zvolen za náhradníka do správního výboru, 1875 správcem jejího domu), Svatoboru (od 1892), Alliance Française v Praze (1886 ve výboru). Zemřel po těžké srdeční nemoci, pohřben byl (bez ohledu na jeho přání) jako první do hrobky Slavín na vyšehradském hřbitově. Pozůstalost odkázal částečně Náprstkovu muzeu (hlavně sbírky), částečně České akademii, kde byl dle jeho přání zřízen fond na podporu začínajících spisovatelů. – Bratr Jan Z. (1847–1903) byl architekt, synovec Jan Angelo Z. (1878–1945) malíř a synovec R. Schlaghamer (1875–1917) herec Nár. divadla.

Po úspěchu novely *Duhový pták* (1873) se Z. stal kmenovým autorem časopisu *Lumír*, v němž otiskoval většinu svých prací ještě před jejich knižním vydáním; zejména s J. V. Sládkem a J. Vrchlickým ve snaze vymanit české písemnictví z provinciálních poměrů tu prosazoval vysoké umělecké nároky na literaturu a prostředkoval podněty světové staré i nejnovější tvorby (krátce též překlady a odbornými články). Znechucen politickým i kulturním životem české společnosti 70. a 80. let nepřestal nekompromisně a tvrdošíjně létat na vysokých mravních a uměleckých požadavcích; proti sobeckosti, omezenosti a přizpůsobivosti stavěl ryzí charaktery a city svých postav s důrazem na vykupující moc lásky. Celé Z. dílo, dokládající jeho rozsáhlé vědomosti, se vyznačuje velmi kultivovaným stylem, barvitém jazykem, snažícím se postihnout pestré smyslové dojmy (dominantní byly vizuální, především krajinné vjemy) i rozmanitost nálad a pocitů, a do jemných detailů propracovanou kompozicí; Z. s oblibou využíval vložených příběhů vyprávěných některou postavou nejen k retrospektivní motivaci hlavního děje, ale zejména k jeho několikerému zrcadlení; předmluvami, věnováním, popř. rámcovými příběhy látku ještě dále aktualizoval. Nepočetné lyrické a lyriko-epické básně (shrnují je svazky *Poezie a Nové básně*), nezřídka navazující na máchovský odhad, odrážejí většinou Z. krizi milostnou (*Jako pozdní chůdce*) a náboženskou (*Na Sinaji*), stesk po ztraceném domovu (*Bílému domu v staré zahrádě*), přírodní nálady i radikální společensky kritické postoje (*Kořící se Slavii*); někdy (zejména u litevských motivů) využívají písňové ohlasy. Z. doménou však byla veršovaná i prozaická epika. Na dobovém úsilí tzv. generace Národního divadla předvést velikost české minulosti od mytických dob se podílel pokusem o národní epos cyklem básní *Vyšehrad*; využil jak znalostí cizích mýtů, pověstí, pohádek i homérských eposů, tak dostupných pramenů domácích (zejména Hájkovy kroniky) a analogicky stvořil národní mytologii českou, propracovanou do příznačných detailů (včetně polobožského původu hlavních hrdinů), kterou dovezl po konec dívčí války, kdy zvítězila nadvláda mužů; přechod mytické pořánské doby v historickou symbolicky vyjádřil odchodem národního převce. V pozdější skladbě *Čechův příchod* určil významné místo keltským obyvatelům s jejich druidskými obřady

a dočasnemu pobývání předků na Slovensku, kde začal bratrovražedný svár předurčující tragický osud české země. Vážnému, vznešenému tématu Vyšehradu odpovídalo užití blankversu podobně jako v dalším rozsáhlém cyklu *Karolínská epopeja*, tentokrát středověkém a čerpajícím ze starofrancouzské epiky o Karlu Velikém a jeho rytířích. Dílo, k němuž materiál načerpal za pobytu ve Francii (i Španělsku) tvořil Z. jako otevřenou polemiku (ostře formulovanou v předmluvách) s oficiální literaturou i jako osobní krédo, vyjádřené v části *Román o čtyřech synech Ajmonových* postavou ztělesniteli rytířských ctností Renalda, zejména jeho sebevědomé a nezlovné statečnosti v boji za své právo; po těžkém osobním zkámování hrdina nachází smysl života ve stavbě chrámu, kterou Z. ruskovnýs pojál jako symbol trvalých, neustále (i za cenu oběti) obnovovaných duchovních hodnot. Překonání těžké krize nalezením životního poslání (tentokrát symbolizovaného obrazem stavby venkovského kostelíka) a zklidněním ústřední, autobiografickými prvky obdařené postavy v přimknutí ke Kristu a ke komunitě prostých lidí vyjádřil Z. na konci života ve skladbě *Troje paměti Vítě Choráze* (s tragickým vyzněním též v *Písni o hoři dobrého juna Romana Vasilice*). V drobnějších epických skladbách, formálně i myšlenkově vytříbených a propracovaných do nejjemnějších nuancí, prostředkoval Z. domácí literatuře umělecké a etické hodnoty cizích kultur (evropských i orientálních z různých dob) jako tzv. obnovené obrazy, veršované i prozaické, často spojené do cyklů. Také zde se většinou náboženská a mravní tematika – především v „krizových“ obdobích přechodu pořánských ustáleným rádem, rituály a zvyky ke křesťanství, které přináší nové hodnoty a postoje, zejména odpusťení a soucit (*Zpěv o pomstě za Igora, Ossianův návrat*; v próze např. *V soumraku bohů*) – prolíná s tematikou milostnou; v ní se obměňuje zvláště motiv zrády a pomsty, nenaplněné a osudové lásky, často k provdané (někdy nešťastné) urozené ženě (např. do Čech situovaná báseň o marné lásce litevského šlechtice k Anně Jagellonské *Olgert Gejštor* z veršovaného cyklu *Z letopisů lásky*; v próze např. *Král Kofétua, Vůně, Amparo* z cyklu *Obnovené obrazy*). Okouzlení starými cestopisy, legendárními poutěmi „na onen svět“, se promítlo do veršované *Kroniky o sv. Branďanu* i do prozaické skladby *Maeldunova vý-*

prava, legendy o bájně říši krále Jana spojil s motivem potrestané pýchy a mariánského zázraku v povídce *Sestra Paskalina*. Již v prvních prózách, zpočátku publikovaných takřka výhradně v Lumíru, projevil Z. schopnost vystihnout (někdy satiricky zaostřeně) prostředí a postavy měšťanských i aristokratických salonů, tajuplných bizarních domů, hradů či klášterů i své tíhnutí k složitě fabulovaným dramatickým příběhům plným nečekaných zvratů, v nichž často uplatňoval zálibu v okultismu, hermetismu a magii (později zaměřenou proti soudobému pozitivismu; Z. byl údajně členem skupiny martinistů v Čes. Budějovicích). Promítal do nich nejen svoje zážitky a dojmy, ale i myšlenky a názory na náboženství, společnost i umění (např. *Miss Olympia, Na pomezí cizích světů, Hrabě Xaver, Opálová miska*). Jako jeden z prvních v české próze napsal historický román z cizího prostředí (*Ondřej Černýšev*): na pozadí historických událostí Ruska doby Kateřiny Veliké v barvité zobrazeném „velkém světě“ plném intrik představil v osudech mladého citlivého snílka, přicházejícího sem s ideály a nutně podléhajícího v nerovném střetu, konflikt milostného citu s mocenskými ambicemi spojenými s nadosobním posláním (odpovědnost k národu a zemi). Kontrast křesťanského světa, reprezentovaného rytířskou středověkou Francií s mariánským kultem, a impozantně podaného temného pohanského Severu, zastoupeného Islandem s nemilosrdnými valkýrami, zobrazil v *Románu o věrném přátelství Amise a Amila*. Leitmotivem románu ze současnosti s četnými autobiografickými prvky *Jan Maria Plojhar* je smrt a zklamání pozemským životem. Titulní hrdina prožije sérii ztrát od bezpečí domova i hmotného zabezpečení po smrti matky přes ztrátu vlasteneckého sebevědomí a hrosti (proti soudobému lokajskému přizpůsobení české společnosti rakouské nadvládě zvolí souboj a následný odjezd z vlasti), milostnou krizi (deziluze z vášnivého vztahu k ženě-upírce), zklamání z neúspěchu (po odchodu z námořní služby se neprosadil jako básník) až po tragické zranění fyzické v osudné půtce s rakouským důstojníkem; umíráni uprostřed melancholické scenerie římské Campagne nezabrání ani milostný vztah k čisté dívce, která zvolí dobrovolnou smrt po jeho boku. Zaslíbení lásce a smrti předznamenávají a významově umocňují vložená vyprávění a zejména stále přítomné symbolizující reminiscen-

ce na staré kultury a mýty, které provázejí vlastní děj (motiv pohřebních šperků ženy z etruského hrobu, indická paralela z Upanišád o Načiketasovi, mládenci klidně vstupující mu v nicotu). Román vzbudil velkou odezvu, pozitivní zejména u mladé generace kolem Moderní revue, jako typ byl Plojhar odmítán tzv. realisty (J. S. Machar, T. G. Masaryk), ohlas „plojharovštiny“ dokládá i tehdejší beletrie (např. postava Kopulenta v románu V. Dyka *Konec Hackenschmidův*) a dokonce i dobovou oblibou podmíněná volba jména či pseudonymů (mj. Jan Maria Augusta, J. Maria, O. Štorch-Marien); Z. charakteristický styl byl parodován již za jeho života (zejména I. Herrmannem, např. Dobrodružný Valerián v Palečku 1880, zčásti byl Z. též předobrazem ironicky podané postavy Lonského z románu Antonín Vondrejc od K. M. Čapka Choda). Naléhavé otázky v souvislosti s hledáním smyslu lidského života a spojené s náboženskou krizí, s vědomím hranic lidského poznání, s pocity osobního selhání a provinění (i přiznání fascinace zločinem) kladl Z. prostřednictvím potomka slovenského evangelického faráře Rojka, který s tragickými ženskými bytostmi obývá bizarní dům v Paříži; halucinační dojem umocněný citacemi skladby Levana a Matky žalu Th. de Quinceyho, vrcholecí apokalyptickou vidinou Země řítící se vespřírem a požárem domu, korespondoval s náladami blížícího se konce století (*Dům U tonoucí hvězdy*). Výrazem Z. touhy po vysvobození z trýznivého životního údělu a po spočinutí v pokojném láskyplném vztahu ke Kristu jsou křesťanstvím inspirované práce, především *Tři legendy o krucifixu* o různých projevech mučednictví a s ním spojeného zázraku: v pražské legendě (*Inultus*) poeta umučený ambiciózní sochařkou umírá s přesvědčením, že tak prospěje porobenému národu, v toledské (*El Christo de la Luz*) láska Kristova přemáhá fanatického Žida a ve slovenské (*Samko pták*) zastíní prostáček svou naivní vírou mnichy a biskupy; motiv nepředstírané, církevními hodnostáři nerozpoznané víry a dobrovolného až extrémního mučednictví jako projevu lásky ke Kristovi rozvinul v prózách *Kristina zázračná, Aleksej, člověk boží aj.*, stejně jako v apokryfní legendě *Zahrada mariánská*. Vysoké ambice měl Z. jako dramatik; po zklamání v 80. letech zažil satisfakci v letech 90., kdy byly jeho hry uváděny v Nár. divadle a kdy se k němu přihlásila mladá generace. Drama

jako „strhující jevištní báseň“ považoval za vrchol literárního snažení a hlásil se (i častým užitím verše) k tradici velkého dramatu antického (mj. Aischylos, Sofokles) a klasického (W. Shakespeare, P. Corneille, P. Calderón de la Barca aj.), zajímal se však i o projevy divadla lidového, commedii dell'arte, středověká mysteria a divadelní prvky v různých slavnostech, obřadech, rituálech, průvodech i v dobově oblíbených komponovaných živých obrazech, které se často uplatňovaly také v jeho ostatní tvorbě. Po marných pokusech prosadit své překlady divadelních her (A. Dumas, O. Feuillet, Molière) napsal komedii *Stará historie*, v níž obratně oživil typické komediální postavy i zápletky, aniž slevil z jazykové a formální náročnosti dramatického textu. Cyklus Z. her z české minulosti měl tvořit rovnocenný doplněk jeho české epopeje; vybral z minulosti klíčové události, většinou okamžik, kdy dochází k obratu, který dovršuje minulost a určuje budoucí osudy, a to zpravidla v kombinaci s milostnou zápletkou: předání vlády po Krokově smrti jako naplnění věstby navzdory mocenským i milostným intrikám (*Libušín hněv*), nástup mužské nadylády a konec vlády po hanských kněžek (*Šárka*), která se na rozdíl od básnického cyklu Vyšehrad nepromění ve skálu, ale dobrovolně zemře na Ctidrodově hranici), období mocenských bojů o knížecí stolec a první pronikání křesťanství (*Neklan*). Inspiroval se též keltskou mytologií (*Legenda z Erinu*), biblickými (*Sulamit* s oblíbeným dvojniským motivem, *Z dob růžového jitra*, mysterium *Příchod ženichův*) i orientálními motivy vyznívajícími jako oslava rodinného štěstí (*Bratři, Lásky div*), calderónovsky inspirováno je drama o zklašané lásce a krvavé pomstě (*Doňa Sanča*). Lyriky snivým oparem (umocněným hudbou J. Suka) je prosycena pohádková hra o lásece přemáhající kletbu *Radúz a Mahulena*, jako oslavu askeze a pokory pojál své poslední drama, pohádkový příběh *Pod jabloní*.

PSEUDONYMY, ŠIFRY: Ascanio (Lumír 1894), Trut (Lumír 1885); -er. (Lumír), Jul. Z., J. Z. ■ PŘÍ-SPĚVKY in: Almanach dámského odboru Ústřední matice školské pro Prahu (1897); Almanach secese (1896, D *Příchod ženichův*); Čas. Beletristická přísl. k politickému týdeníku... (1896, vzpomínka *Stará Praha*); Čes. Thalia (1887, D *Šárka*); Dívčí svět (1893, 1900); Hlas národa (1890); alm. Chudobky (1896); Komenský (1865, překl. M. Edgeworth: *Bílá holubí-*

ce); Květy (1888–98); Lumír (1873–1900; mj. 1873 P *Duhový pták*, 1874 PP *Z papíru na kornoutu* a *Miss Olympia*, překl. legendy Asenat a Ouida: *List v bouři*, 1875 pojednání *Pohádky a romány staroegyptské a Počátky anglického divadla*, 1876 PP *Na pomezí cizích světů a Hrabě Xaver*); Mladý Čech (1900); sb. *Morava svým Maticím* (Brno 1897); alm. Národ sobě (1880); Nár. listy (1878, P *Opálová miska*); Národní noviny (Turč. Sv. Martin 1899, přísl.); alm. Našim dětem (1889); Nový život (1896–1901); Osvěta (1887); Paleček (1873, P *Krásné zoubky*, debut); Památník vydaný ve prospěch Heydukovy nadace... (1887); Pokrok (1885, P *Historie o mrtvém oslu*); Politik (1877, 1879–80, 1900; i výtvarný ref.); sb. Potštýn. Práce a vzpomínky letních hostí a přátel zátiší potštýnského (1897); Ruch (1888, mj. B *Na Sinaji*); Slovanský sborník (1889); Světozor (1885–99; 1886 P *Ze zápisíků a B Ossianův návrat*, 1899 P *Alexej, člověk boží*); sb. Třetí slet sokolské župy Husovy... (Vodňany 1894); Volné směry (1899, Píseň o hoři dobrého juna Romana Vasiliče, s ilustracemi J. Preislera); V. V. Zelený: O Bedřichu Smetanovi (1894, předml.); alm. Za praporem sokolským (1887); – posmrtně: *Hlas národa* (1901); Kalendář paní a dívek českých na rok 1912; Lid. noviny (1901, 7. 3. Závěť J. Z.); Ruch (1913, zlomek D *Pokání Roberta Ďábla*); Zlatá Praha (1918). ■ KNIŽNÉ. *Beletrie*: Ondřej Černýšev (R 1876); Novelý 1, 2 (1. 1879, ve skutečnosti 1880, 2. 1884); Vyšehrad (BB 1880, obs. Libuša, Zelený vítěz, Vlasta, Ctidr, Lumír); Báje Šošany (1880); Román o věrném přátelství Amise a Amila (1880); Dobrodržství Madrány (P 1882); Fantastické povídky (1882); Stará historie (D 1883, prem. 1882); Griselda (B 1883); Poezie (1884; obs. mj. Raymondo Lullo, Zpěv o pomstě za Igora, DD Srdce Pikangovo, prem. 1918, a Blanka, prem. 1941); Gompači a Komurasaki (R 1884); Sulamit (D 1885, prem. 1884); Kronika o sv. Brandanu (B 1886); Legenda z Erinu (D 1886, i prem.); Čechův příchod (B 1886); Libušín hněv (D 1887, i prem.); Rokoko (P 1887); Sestra Paskalina (P 1887); Z letopisu lásky 1–4 (BB 1889–92; obs. 1. 1889 Aziz a Aziza, Olgerd Gejštor, 2. Zvěst lásky z Provence, Ghismonda, 3. 1891 Gabriel de Espinosa, 4. 1892 Pia de Tolomei, Záletnice); Doňa Sanča (D 1889, prem. 1897, ochotníci v Chrudimi 1890); Jan Maria Plojhar (1891); Stratonička a jiné povídky (1892, obs. i Večer u Idalie); Neklan (D 1893, prem. 1896); Tři komedie (1894; obs. Bratři, prem. 1899, Z *dob růžového jitra*, prem. 1896, Lásky div); Obnovené obrazy (PP 1894); Tři legendy o křucifixu (PP 1895); Amparo a jiné povídky. Další řada Obnovených obrazů (1896); Maeldunova výprava (P pro ml., 1896); Karolínská epopeja (BB 1896, obs. Pohádka o Karlu Velikém, Román o čtyřech synech Aimonových, Píseň o Rolandu, Píseň o korunování krále Lovise); Dům U tonoucí hvězdy (P 1897); V soumraku bohů. Další řada Obnovených obrazů (P 1898); Radúz a Mahulena (D 1898, i prem., hudba J. Suk); – posmrtně (in Spisy): Zahrada mariánská

Zeyer

(R 1903); Kristina zázračná a jiné práce (PP 1903, nově obs. též Aleksei, člověk boží); Maeldunova výprava a jiné povídky (1903, nově obs. též Povídka o dobrém careviči Eostafovi); Ossianův návrat a jiné básně (1905, nově obs. mj. Píseň o hoři dobrého juna Romana Vasilíče, Troje paměti Vítá Choráze); Dramatická díla 4 (1906, nově obs. Pod jabloní, prem. 1902, hudba J. Suk, Příchod ženichův); Sárka (D 1906, prem. 1925); Nové básně (1907); Ostatní próza, Pojednání, Doplněk beletrie, Překlady (1907). – *Překlady*: Molière: Šibalství Scapinova (b. d., 1898). – *Ostatní práce*: Vojta Náprstek (přednáška, 1896 ← Světozor 1896). – *Výbory*: Myšlenky J. Z. (1902, ed. M. Kalašová); Z. mládeži (1909, ed. F. S. Procházka); Výbor z Karolinské epopeje J. Z. (1935, ed. J. Š. Kvapil); Maeldunova výprava (1936, ed. J. Š. Kvapil); Z. Česká epopeja (1939, ed. J. Š. Kvapil); Z letopisu lásky (1951, ed. J. Š. Kvapil); Světla Východu (1958, ed. J. Poucha); Zelený vítěz (1981, ed. V. Gebhartová, V. Menclová); Tři legendy o krucifixu a jiné báje o lásce (1987, ed. J. Janáčková, O. Hausenblas); Epicke zpěvy (1988, ed. J. Janáčková, A. Stich); Král a zebračka (2000, ed. M. Soukopová). – *Souborná vydání*: Dramatická díla J. Z. (F. Šimáček, 1893–1901, 4 sv.); Sebrané spisy (Čes. grafická Unie, 1902–07, 34 sv. a jako 35. sv. monografie J. Z. od J. Voborníka, ed. F. S. Procházka, an.; laciné vyd. 1926–29, 29 sv.); Sebrané spisy (Čes. grafická Unie, 1941–49, 10 sv., ed. J. Š. Kvapil, nedokončeno). ■ **KORESPONDENCE**: Briefe von Julius Zeyer (rodině, úryvky z 1883–1900), Politik 7. 4. 1901; Z dopisů J. Z. (an. studentovi z 1898 a neznámému adresátu z 1883), Nový život 1901, s. 137; K. Lužan: Z nejstarší korespondence J. Z. (K. O. Kuráčovi z 1869), Zlatá Praha 19, 1901/02, s. 318 a pokr.; A. Kašpar: Z korespondence J. Z. (Kašparovi z 1872–1900), ČCM 1902, s. 233, 448, 509, a 1904, s. 115, 249, 430; J. Štolba: J. Z. v zrcadle svých dopisů (Štolbovi, citace z 1889–1900), Máj 1, 1902/03, s. 7, 20 → Z mých pamětí 2 (1907); Zeyerův kout (F. B. Vaňkovi z 1900), Nový věk 1, 1907/08, č. 6; A. Svojsík: Dopis pro Z. kout (Svojsíkovi z 1896), tamtéž, č. 8; K. Pleskač: Ze starší korespondence J. Z. (rodině V. Vitouška z 1870–96 a V. Pražákově z 1874), ČCM 1908, s. 184, 315, 432, a 1909, s. 223, 364, 424; F. Strejček: Z korespondence J. Z. (S. Čechovi z 1888–99), Květy 1911, s. 83, 188; V. Sch. (Schüller): J. Z. a Eman. Bozděch (E. Valečkovi z 1889), Čas 1912, příl. Hlídka Času, č. 17; J. Zvěřina: Ze života J. Z. (A. Chittussimu z 1878–88 a jeho otci z 1897), Osvěta 1916, s. 142; Dopis J. Z. ... (J. V. Řebíškovi z 1899), Vzlet 1918, s. 464 (faksimile části příl. za s. 32); J. Šach: Z korespondence Z. (L. Šebkovi, tj. Ariettovi, z 1894–96), Vzlet 1918, s. 493; Z neznámých dopisů J. Z. (A. Lauermannové-Mikschově z 1888–97), Cesta 1, 1918/19, s. 870, 895 → Lidé minulých dob (1941); Listy J. Z. Růženě Jesenské 1889–1900 (1919, ed. J. Krecar); A. Dolenský: Z korespondence J. Z. (J. Maudrovi z 1880–1900), ČNM 1923, s. 160, 255, 1924, s. 43, 124, 242, 1925, s. 55, 181,

258, 1927, s. 81, 200, 297, a 1928, s. 56, 166, 281; Z korespondence J. Z. (H. Sládkové z 1893, M. A. Šimáčkovi z 1896, V. Čechovi z 1899, neodeslaný list E. Lešehradovi z 1900, Th. Stožické z 1900, T. Stožické z 1900), Lit. listy 1, 1923/24, s. 13; Dopisy J. Z. paní Karle Heinrichové (z 1880–1900; 1924, ed. J. Voborník); in M. Brod: Leoš Janáček. Život a dílo (Janáčkovi z 1887; 1924, s. 69); J. Kaiser: Příspěvek k starší korespondenci J. Z. (J. Kaiserovi st. z 1873–92), Otavan 1926, s. 141; Th. Mokré: J. Z. a Otakar Mokré (Th. Mokrému z 1898–1900), Otavan 1926, s. 159; F. Krčma: Neznámý dopis J. Z. (J. Bittnerovi z 1898), Zvon 27, 1926/27, s. 127; O. Květoňová-Klímová: Několik dopisů básníků J. V. Sládká a J. Z. (M. Habeltové, provd. Klímové, z 1887–98, J. V. Sládkovi z 1888), ČNM 1929, s. 91; A. Dolenský: Korespondence J. Z. s Adolfem Heydukem (Heydukovi z 1885–89), ČNM 1930, s. 100; B. Dlouhá: Korespondence J. Z. s Julíí Tancarovou (z 1900), Lid. listy 1. 3. 1931, příl.; Čtyři dopisy J. Z. Vilému Mrštíkovi (z 1897–99), LidN 23. 9. 1931; P. Bogatyrev: Dopisy J. Z. Fr. Rehořovi (z 1890, 1892–95), ČMF 18, 1931/32, s. 35; K. Treimer: Bausteine zur Zeyerforschung (sourozencům Emilovi a Augustě Z. z 1884–1900), Jahrbücher für Kultur und Geschichte der Slaven (Vratislav) 1934, s. 501; M. N. (Novotný): Šestery vodňanské Vánoce J. Z. (B. Augustinové z 1892–98), LidN 25. 12. 1934, příl.; Listy třem přátelům (Z. Hlávkové z 1896–99, O. Červenému z 1893–99, J. Voborníkovi z 1895–1900; 1938, ed. M. Hysek, chyběně uveden J. Voborník); B. Slavík: J. Z. a Morava (C. Seifertovi z 1892–94), LidN 20. a 27. 11. 1939; in Emilie Heyduková v dopisech přátel (b. d., tj. z 1889, a z 1892; 1940, ed. F. Lipš); Přátelé Z. – Herites (vzáj. koresp. z 1880–1900; 1941, ed. B. Heritešová); Přátelství básníka a malířky (vzáj. koresp. se Z. Braunerovou z 1883–99; 1941, ed. V. Hellmuth-Brauner); Ve stínu Orfea. J. Z. a rodina Kalašových ve vzájemných dopisech 1879–1900 (vzáj. koresp. s Klementinou K. z 1879–88, Marií K. z 1881–1900, Amálií K. z 1889–93; 1941, ed. J. Zikmund; vyd. 1949 revidoval J. Š. Kvapil); M. Nedoma: Několik neznámých písem J. Z. (J. Mayerovi, tj. J. Mariovi, z 1896–98, A. Pikhartovi z 1896 a 1899, J. Karáškovi ze Lvovic z 1899–1900), sb. Čes. bibliofil Juliu Z. (1941, s. 21); E. Lešehrad: Ctitel Francie (E. Čenkovovi z 1897), Lid. demokracie 24. 6. 1945; Básník a sochař (vzáj. koresp. s F. Bílkem z 1896–1901; 1948, ed. J. R. Marek); F. Krčma: Dva neznámé dopisy J. Z. z let 1872 a 1875 (V. Pražákově a V. Vitouškovi), LF 1949, s. 200; in Vrchlický v dopisech (J. Vrchlickému z 1879–89; 1955, s. 186, ed. A. Pražák); B. Lifka: Dopisy J. Z. Antonínu Schulzovi (z 1892–1900), Sborník NM v Praze, ř. C – lit. hist., 1956, s. 29; Sládek – Z. Vzájemná korespondence (z 1870–1900; 1957, ed. J. Š. Kvapil za přispění A. Bejblikové a J. Kvapilové); Korespondence J. Z. s polskými spisovateli (vzáj. koresp. s B. Grabowským z 1881–98 a Z. Przesmyckým z 1887–1900, A. Langemu z 1896, též koresp. přijatá; 1980, ed. J. Śliwiński); Vodňanské vánoce J. Z. (úryvky z dopisů růz-

ným adresátům z 1887–99; Městské muzeum a galerie Vodňany 1995, ed. J. Louženský); J. Janíčková: Otilie Malybroková a J. Z. v zrcadle vzájemné korespondence (z 1893–1900, citáty), *Ianua* 1996, sv. 2, s. 63; Přátelství básníků. Vzájemná korespondence Karla Dostála-Lutinova s J. Z. a Otokarem Březinou (z 1895–1901, s citacemi z další koresp., zejména se S. Bouškou z 1896–1900; 1997, ed. O. Svozil, zprac. S. Batůšek); Dopisy J. Z. Karolíne Světlé (z 1892–98; 1999, ed. S. Hatanová); I. Rešková: „Svět jde pravou cestou a já se mylím“. Z dosud nezveřejněných dopisů Julia Z. (J. Náprstkové z 1889 a ukázky z 1888–90), *LidN* 1. 2. 2001, příl. Kultura + Vztahy J. Z. k rodině Braunerových (A. Bourgesové z 1894 a J. Náprstkové z 1888), *Tvar* 2001, č. 8. ■ USPOŘÁDAL A VYDAL: Básně Ladislava Staňka (1885, s. J. V. Sládkem). ■

BIBLIOGRAFIE: J. Voborník: Chronologický seznam díla J. Z., in *J. Z.* (1907, s. 297); V. Bitnar: *J. Z.*, in Pouf za svatým grálem (b. d., 1918, s. 23); J. Louženský: Výběrová bibliografie o J. Z. z let 1875–2000, in sb. *J. Z.* 1841–1901–2001 (Měst. knihovna Vodňany 2001, s. 147); D. Vlašínová: *Soupis Z. her s přehledem intersémiotických přepisů*, in *J. Z. dramatik* (2003, s. 113). ■ **LITERATURA:** A. Schulz: Z doby růžového západu. Turistická vzpomínka na J. Z. (1901); F. V. Krejčí: *J. Z.* (1901); J. Voborník: *J. Z.* (1907); M. Marten: *J. Z.* (1910 ← MR 1909/10, sv. 22) → Akord. Mácha, Z., Březina (1916); V. Novák: *J. Z.* (1920); V. Zbrojník (J. Kadlec): *J. Z.* (1921); J. Voborník: Mučedník touhy (1926); V. Bitnar: Katolicita J. Z. (1926); roč. Chudým dětem (Brno 1931, ed. H. Humlová; přisp. B. Frídová, L. Grossmannová Brodská, R. Jesenská, E. Jurčinová, A. Lauermannová-Mikschová, A. Novák, K. Pleskač, G. Preissová, F. Strejček, V. Štech, J. Voborník, S. Volfová); F. Gottlieb: Jan Maria Z. (1932); J. Viskovataja: Ruské motivy v tvorbě J. Z. (1932); sb. Čes. bibliofil Julii Z. (1941, ed. B. Lifka a E. Frynta st.; přisp. B. Knoesl, B. Lifka, J. Matouš, M. Nedoma, O. Schiller, L. Štětinová, F. Tichý: O knihovně J. Z., i sep., M. Zich); E. Jurčinová: J. Z., život českého básníka (1941); V. Renč: *J. Z.* (1941); F. Fenclová: *J. Z. a Vodňany* (1941 ← Jihoces. jednota 1941); J. Š. Kvapil: Gotický Z. (1942); J. Šach: O náboženském smýšlení J. Z. (1942 ← Osvěta 1912; s úryvky z koresp.); M. Bobrownicka: Studia na twórczością J. Z. (Krakov 1959); M. Honzíková: J. Z. a Vilém Mrštík. Dvě možnosti české moderní prózy (1971); R. B. Pynsent: *J. Z. The Path to Decadence* (Haag, Paříž 1974); I. Honzáková: J. Z. (Okresní knihovna v Ústí n. Orl. 1981); kat. Sochy, obrazy a sny. J. Z. a výtvarné umění (Vodňany, Roztoky u Prahy 1988, text a ed. T. Vlček); sb. J. Z. Texty, sny, obrazy (1997, ed. T. Vlček; obs. mj. J. Janáčková, M. Červenka: Lumírovec: sémantika verše v Z. epice ← SaS 1992, s. 241, H. Lorenzová: Solární mytus v díle J. Z. ← Estetika 1991, s. 219, V. Skalická, E. Stehlíková, T. Petrasová, P. Kalina, L. Konečný, J. Pömerl: Z. projekt pašijových her ve Vodňanech ← Divadelní re-

vue 1993, č. 4, R. B. Pynsent, J. Med: František Bílek – J. Z.: typ duchovního přátelství ← Akord 17, 1991/92, č. 8, a Spisovatelé ve stínu, 1995, P. Wittlich, J. Doubravová, L. Boháčková, T. Vlček); J. Dvořáková, H. Klínková: J. Z. (1841–1901). *Soupis osobního fondu* (LA PNP 1999); sb. J. Z. 1841–1901–2001 (Měst. knihovna Vodňany 2001; komentovaná montáž ukázek z díla a citátů z koresp., tisku, vzpomínek přátel a pamětníků, ed. J. Louženský); D. Vlašínová: *J. Z. dramatik* (2003). ■ ● ref. Ondřej Černýšev: Δ (J. Neruda), NL 17. 12. 1875 → Literatura 2 (1961, s. 207); E. Krásnohorská, Ženské listy 1876, s. 99 → Výbor z díla 2 (1956); O. Mokrý, *Světozor* 1877, s. 31; F. Schulz, *Osvěta* 1880, s. 174 ●; ● ref. Vyšehrad: O. M. (Mokrý), ČČM 1880, s. 364; Δ (J. Neruda), NL 2. 4. 1880 → Literatura 3 (1966, s. 98); B. Čermák, Čes. včela 1880, s. 127; -da. (J. Vrchlický), *Lumír* 1880, s. 208; S. Květy 1880, d. 2, s. 251; an., *Světozor* 1880, s. 179; F. Schulz, *Osvěta* 1880, s. 703; J. J. Kolář, *Lumír* 1882, s. 200 ●; ● ref. Báje Šošany: -da. (J. Vrchlický), *Lumír* 1880, s. 111; B. Čermák, Čes. včela 1880, s. 103; F. Schulz, *Osvěta* 1880, s. 346; an., *Světozor* 1880, s. 155 ●; ● ref. Novely 1: Dr. S. H. (Heller), Květy 1880, d. 2, s. 116; O. M. (Mokrý), NL 18. 9. 1880; J. Hc. (Hudec), Urbánkův věstník bibliografický 1880, s. 154 ●; ● ref. Román o věrném přátelství Amise a Amila: an., *Lumír* 1880, s. 463; O. M. (Mokrý), Květy 1881, d. 1, s. 371; F. Schulz, *Osvěta* 1881, s. 384 ●; ● ref. Stará historie: R., *Lumír* 1882, s. 160; uh. (V. Guth), Politik 25. 3. a 1. 4. 1882; O. Hostinský, NL 26. 3. 1882 → Studie a kritiky (1974, s. 488); A. M., *Divadelní listy* 1882, s. 115; B. (E. Bozděch), *Le Pragois* 1882, č. 6; Dr. Nejedlý (J. Nejedlý), Čes. noviny, dříve Posel z Prahy 28. 3. a 11. 4. 1882 ●; ● ref. Dobrodružství Madrány: ch. (F. Chalupecký), *Ruch* 1882, s. 414; tř., Pokrok 13. 1. 1883; F. Bílý, *Osvěta* 1883, s. 92 ●; ● ref. Fantastické povídky: E. Miřovský, *Lumír* 11, 1882/83, s. 32; F. Bílý, *Osvěta* 1883, s. 559 ●; J. Neruda: J. Z., *Humorist. listy* 1883, s. 378 → Podobizny 2 (1952, s. 209) + in *J. Z.*: Griselda (1883) → Literatura 3 (1966, s. 280); ● ref. Griselda: -k. (J. V. Sládek), *Lumír* 11, 1882/83, s. 368; S., Květy 1883, d. 2, s. 493; F. Kalina, *Lit. listy* 1883, s. 171; E. M. (Miřovský), *Pokrok* 20. 10. 1883; F. Zákrejs, *Osvěta* 1884, s. 73 ●; ● ref. Novely 2: E. Miřovský, *Lumír* 11, 1882/83, s. 544; Č. (L. Čech), *Lit. listy* 1884, s. 22; E. Gresář, *Zprávy apoštola tisku* 1884, s. 60; F. Bílý, *Osvěta* 1884, s. 661 ●; ● ref. Poezie: E. Miřovský, *Lumír* 11, 1882/83, s. 560; F. Kvapil, *Světozor* 1883, s. 571; Č. (L. Čech), *Lit. listy* 1884, s. 12; F. Zákrejs, *Osvěta* 1884, s. 375 ●; ● ref. Sulamit: T. (J. L. Turnovský), *Pokrok* 11. 10. 1883; E. B. (Bozděch), *Politik* 11. a 12. 10. 1883; an., *Divadelní listy* 1883, s. 244; š. (J. Kuffner), NL 12. (příl.) a 13. 10. 1883; F. Zákrejs, *Osvěta* 1883, s. 1017; f, *Ruch* 1883, s. 478; J. Š. (Škarda), *Hlídka lit.* 1885, s. 74; Č. (L. Čech), *Lit. listy* 1885, s. 268 ●; =: Böhmisches Literaturbriefe (též o Z. poezii a próze), *Politik* 4. a 28. 6. a 20. 9. 1884; ● ref. Gompačí a Komurasaki: J. H. (J. H. Vyhlídal), *Hlídka lit.* 1885, s. 73; B. Čermák, NL 13. 1. 1885, příl.; -old., *Lit. listy* 1885, s. 100;

=, Politik 14. 3. 1885; β (J. Kuffner), NL 24. 9. 1885; F. Bílý, Osvěta 1885, s. 554; F. K. (Kvapil), Ruch 1885, s. 279 •; ● ref. Kronika o sv. Brandanu: M. A. Š. (Šimáček), Světozor 19, 1884/85, s. 828; E. Miřiovský, Pokrok 23. 10. 1885; F. K. (Kvapil), Ruch 1885, s. 456; ~, NL 15., 16. a 17. 10. 1885, vše příl.; uh. (V. Guth), Politik 5. 11. 1885; A. Chlumecký, Hlídka lit. 1886, s. 57, 92; J. Penížek, Lit. listy 1886, s. 107; F. Zákrejs, Osvěta 1886, s. 81; B. Čermák, Rozhledy lit. 1, 1886/87, s. 76 •; ● ref. Legenda z Eriku: B. F. (Frida), Zlatá Praha 3, 1885/86, s. 127; +, NL 23. 1. 1886; J. V. (Vrchlický), Pokrok 24., 26. 1. a 2. 2. 1886; an., Pražský deník 26. 1. 1886; F. Zákrejs, Osvěta 1886, s. 275; an., Lumír 1886, s. 94; Č. (L. Čech), Hlídka lit. 1886, s. 240; J. Kuffner, Květy 1886, d. 1, s. 368; L. Šolc, Lit. listy 1886, s. 351, 367 •; ● ref. Čechův příchod: =, Zlatá Praha 3, 1885/86, s. 351; as., Hlas národa 2. 5. 1886, příl.; Č. (L. Čech), Hlídka lit. 1886, s. 276; an. (F. L. Pöpelka, dub.), Jitfenka 1886, s. 132; F. Kvapil, Květy 1886, d. 2, s. 111; V. Vítězný, Lit. listy 1886, s. 206; B. Č. (Čermák), NL 20. 5. 1886, příl.; -p., Světozor 1886, s. 414; K., Rozhledy lit. 1, 1886/87, s. 48; J. Oštádal, tamtéž, s. 120; A. Vrzal, Vlast 3, 1886/87, s. 68; F. Zákrejs, Osvěta 1888, s. 559 •; ● ref. Libušin hněv: Č. (L. Čech), Lit. listy 8, 1886/87, s. 273; R. Růžička, Rozhledy lit. 1, 1886/87, s. 340; M. A. Š. (Šimáček), Světozor 21, 1886/87, s. 175; J. V. (Vrchlický), Hlas národa 29. 1. a (podp. J. Vrchlický) 30. 1. 1887, příl.; š. (J. Kuffner), NL 1. 2. 1887, příl.; L. H. (Hoskovec), Jitfenka 1887, s. 89; J. V. Sládeček, Lumír 1887, s. 78; F. Zákrejs, Osvěta 1887, s. 257; Nemo. (K. B. Mádl), Ruch 1887, s. 96; Vavřinec Lebeda... (I. Herrmann), Švanda dudák 1887, s. 38; T. (J. L. Turnovský), Zábavné listy 1887, s. 239; B. F. (Frida), Zlatá Praha 1887, s. 190 •; ● ref. Rokoko, Sestra Pascalina: F. V. Vykovákal, Světozor 21, 1886/87, s. 413; an., Čas 1, 1886/87, s. 286; V. Vítězný, Lit. listy 8, 1886/87, s. 366; -ides., NL 26. 3. 1887; F. V. Vykovákal, Osvěta 1887, s. 571 •; ● ref. Vyšehrad (další vyd.): L. Čech, Rozhledy lit. 1, 1886/87, s. 228; A. F., Hlídka lit. 1888, s. 7, 43 •; L. Čech: ref. Jan Maria Plojhar (vyd. v Lumíru), Osvěta 1888, s. 375; ● ref. Sestra Paskalina: A. F., Hlídka 1888, s. 80; E. Paukner, Vlast 8, 1891/92, s. 155 •; ● ref. Doňa Sanča: B. Čermák, NL 13. 12. 1888, příl.; Č. (L. Čech), Lit. listy 10, 1888/89, s. 122 a pokr.; J. V. (Vrchlický), Světozor 23, 1888/89, s. 72; J. Ladecký, Čes. Thalia 1889, s. 328 (i ref. Z dob růžového jitra); Nunquam Retrorsum, Hlas národa 17. 1. 1889, příl. •; F. Zákrejs: ref. Doňa Sanča, Šárka a Láska div, Osvěta 1889, s. 278; ● ref. Sulamit (insc.): J. Ladecký, Čes. Thalia 1889, s. 122 a pokr.; A., Čas 1889, s. 238 (k tomu polemicky: f, tamtéž, s. 269) •; ● ref. Z letopisů lásky 1, 2: Aristides., NL 28. 12. 1889, příl.; Iv. Mráz, Lit. listy 11, 1889/90, s. 193, 208; an., Lumír 1890, s. 23; A. V., Hlídka lit. 1890, s. 93 •; ● ref. Jan Maria Plojhar: Astur. (H. G. Schauer), Lit. listy 12, 1890/91, s. 192, 206 → Spisy (1917); T. N. (Nováková), Domácí hospodyně 1891, s. 154; Zelený. (V. Zelený), Hlas národa 18. 3. 1891; an., Lumír 1891, s. 95; J. Voborník, NL 25. 4. a 2. 5. 1891, oboje příl.; J. Klenek, Hlídka lit. 1892, s. 23, 68; L. Čech, Osvěta 1892, s. 375 •; B. Čermák: ref. Pohádka o Karlu Velikém, ČCM 1891, s. 79; F. Kyselý: ref. Z letopisů lásky 3, Hlídka lit. 1891, s. 408; J. Hejný: Poezie na našich listech beletristických (Román o čtyřech synech..., Pohádka o Karlu Velikém), Vlast 8, 1891/92, s. 410; ● ref. Stratonička a jiné povídky: jc. (J. Jakubec), NL 27. 10. 1892; J. Karásek, Lit. listy 14, 1892/93, s. 223; M. Zavoral, Hlídka lit. 1893, s. 338 •; ● ref. Neklan: jv. (J. Vodák), Lit. listy 14, 1892/93, s. 207, 222; Lubor., NL 17. 3. 1893; F. Zákrejs, Osvěta 1894, s. 373 •; ● ref. Z letopisů lásky 4: Vbk. (J. Voborník), NL 27. 1. 1893; F. Zákrejs, Osvěta 1893, s. 178 (i ref. 3. d.) •; jv. (J. Vodák): ref. Dramatické dílo 2, Lit. listy 15, 1893/94, s. 254 •; ● ref. Sulamit (insc.): an., Čas 1893, s. 645; š. (J. Kuffner), NL 27. 9. 1893; F. X. Šalda, Rozhledy 1894, s. 83 → KP 1 (1949) a O věcech divadelních (1987, s. 59) •; J. L. T. (Turnovský): Básník a obyvatel města Vodňan... (k Z. úvodu ke kn. V. V. Zeleného), Zábavné listy 1894, s. 455; ● ref. Obnovené obrazy: F. V. Krejčí, Lit. listy 16, 1894/95, s. 101; E., Lumír 23, 1894/95, s. 120; jv. (J. Vodák), Niva 5, 1894/95, s. 31, a Rozhledy 4, 1894/95, s. 228; A. Vrzal, Hlídka lit. 1895, s. 13; L. Čech, Osvěta 1895, s. 1123 •; ● ref. Karolínská epopeja: J. K. (Kvapil), Zlatá Praha 12, 1894/95, s. 360; J. Kamper, Politik 12. 12. 1895; V. Jagić, Archiv für slavische Philologie (Berlín) 1896, s. 302; Hd, NL 31. 1. 1896; zjz., Lumír 26, 1897/98, s. 179, 191 •; ● ref. Libušin hněv (insc.): F. X. Šalda, Rozhledy 4, 1894/95, s. 621 → KP 2 (1950); J. K. (Kvapil), Zlatá Praha 12, 1894/95, s. 338; š. (J. Kuffner), NL 29. 5. 1895 •; š. (J. Kuffner): Kronika (o díle J. Z.), NL 23. 5. 1895; Kb. (J. Kabelský): ref. Dramatická díla J. Z. 1, 2, Hlídka lit. 1895, s. 293, 331; ● ref. Tři legendy o krucifixu: F. X. Šalda, Lit. listy 17, 1895/96, s. 83 a pokr. → KP 3 (1950); jv. (J. Vodák), Niva 6, 1895/96, s. 30; -č. (J. Dlabač), Večerní noviny 2., 4. a 7. 1. 1896; an. (J. Karásek ze Lvovic), MR 1896, sv. 4, s. 14 (se zhodnocením celé tvorby); J. J. Veselý, Vlast 13, 1896/97, s. 186 •; ● ref. Neklan (insc.): Apollonius, Časopis pokrovkového studentstva 3, 1895/96, s. 178; J. Třebecký, Rozhledy 5, 1895/96, s. 465; P., Světozor 30, 1895/96, s. 250; J. K. (Kvapil), Zlatá Praha 13, 1895/96, s. 264; -r. (R. J. Kronbauer), Hlas národa 1. a 3. 4. 1896; š. (J. Kuffner), NL 1. a 23. 4. 1896; V. Bitnar, NŽ 1896, s. 90; J., Čas 1896, s. 214 •; L. Arietto: V maloměstském zátiší J. Z., Kniha 1, 1895/96, s. 77; J. Stolba: Z jeho literárních začátků, tamtéž, s. 162; F. V. Krejčí: ref. Almanach secese (i o Z.), Rozhledy 5, 1895/96, s. 431, 435; ● ref. Z dob růžového jitra: P., Světozor 30, 1895/96, s. 612; J. K. (Kvapil), Zlatá Praha 13, 1895/96, s. 623; -r. (R. J. Kronbauer), Hlas národa 29. 10. 1896; š. (J. Kuffner), NL 29. 10. 1896; F. Zákrejs, Osvěta 1896, s. 1119 (i ref. Bratří, Láska div); -z., Lumír 25, 1896/97, s. 48 •; an.: ref. Maeldunova výprava, Beseda učitelská 1896, s. 324; V. Tille: Ze srovnávací literatury lidové. 2. Látka Z. slovenské legendy Samko pták, ČL 6, 1896/97, s. 5; ● ref. Amparo a jiné povíd-

ky: J. Karásek, Lit. listy 18, 1896/97, s. 122; Kirilov. (L. Jarolímek), Rozhledy 6, 1896/97, s. 408; B.-V. (J. J. Benešovský-Veselý), NL 22. 1. 1897; K. Staněk, Osvěta 1897, s. 361 •; ● ref. Doňa Sanča (insc.); F. X. Šalda, Lit. listy 18, 1896/97, s. 287, 299 → KP 3 (1950); P., Světozor 31, 1896/97, s. 263; J. K. (Kvapil), Zlatá Praha 14, 1896/97, s. 262, 275; Olga P. (Přibylová), Ženský svět 1, 1896/97, s. 139; K., Pražský deník 3. a 6. 4. 1897; š. (J. Kuffner), NL 4. 4. 1897; -K. (K. Kamínek), MR 1897, sv. 6, s. 31; -z., Lumír 1897, s. 240 •; ● ref. Dům U tonoucí hvězdy: Kj. (F. V. Krejčí), Rozhledy 6, 1896/97, s. 946; F. V. V. (Vykoukal), Světozor 31, 1896/97, s. 395; J. Šć. (B. Prusík), Lumír 25, 1896/97, s. 408; K. Staněk, Osvěta 1897, s. 1012; F. X. Š. (Šalda), Lit. listy 19, 1897/98, s. 50 → KP 3 (1950) •; ● ref. V soumraku bohů, Dům U tonoucí hvězdy: Vbk. (J. Voborník), NL 19. 11. 1897; A. Bazarov (J. Kadlec), Čes. revue 1, 1897/98, s. 857 •; J. Voborník: O poezii J. Z., Program c. k. českého gymnázia v Litomyšli (1897, 1 sep.); ● ref. V soumraku bohů: F. X. Š. (Šalda), Lit. listy 19, 1897/98, s. 130 → KP 4 (1951); Hjalmar., Lumír 26, 1897/98, s. 227; K-s (A. Kraus), Naše doba 5, 1897/98, s. 1057; Kj. (F. V. Krejčí), Rozhledy 7, 1897/98, s. 272; Sk. (F. Skácelík), Samostatnost 1898, s. 159; J. Krejčí, Obzor lit. a umělecký 2, 1899/1900, s. 166 •; ● ref. Radúz a Mahulen: F. X. Šalda, Lit. listy 19, 1897/98, s. 245, 262 → KP 4 (1951); -z., Lumír 26, 1897/98, s. 252; K. (F. V. Krejčí), Rozhledy 7, 1897/98, s. 709; ech. (V. Štech), Světozor 32, 1897/98, s. 272; Nemo. (K. B. Mádl), Zlatá Praha 15, 1897/98, s. 275; -rn-. (A. Novák), Ženský svět 2, 1897/98, s. 146; -r. (R. J. Kronbauer), Hlas národa 8. 4. 1898; š. (J. Kuffner), NL 8. 4. 1898; J. Boleška, LidN 30. 4. 1898; J., Čas 1898, s. 227; K. Kamínek, MR 1898, sv. 8, s. 51; a...ž, Samostatnost 1898, s. 128 •; Renald Javor (A. Novák): Ženy v poezii J. Z., Ženský svět 2, 1897/98, s. 2 a pokr.; ● ref. Bratří (in sc.): P., Světozor 33, 1898/99, s. 574; -ák., Hlas národa 15. 10. 1899, příl.; š. (J. Kuffner), NL 15. 10. 1899; jv (J. Vodák), Obzor lit. a umělecký 1899, s. 176; Sk. (F. Skácelík), Samostatnost 1899, s. 419; J., Čas 1899, s. 676; K. (F. V. Krejčí), Rozhledy 9, 1899/1900, s. 113; -N-K. (J. Kamper), Čes. revue 3, 1899/1900, s. 363; A. Kraus, Das literarische Echo 2, 1899/1900, s. 517 •; ● nekrologie a vzpomínky: an., Besedy Času 6, 1900/01, s. 152; an., Besedy lidu 9, 1900/01, s. 190; A. Svoboda, Muzeum 35, 1900/01, s. 98; A. Kraus, Das literarische Echo 3, 1900/01, s. 849; A. Nečásek, Lumír 29, 1900/01, s. 217 (k tomu polemicky an., Čas 15. 2. 1901) a Zlatá Praha 18, 1900/01, s. 166; Jc. (J. Jakubec), Naše doba 8, 1900/01, s. 391, 461 (k tomu an., Čas 26. 3. 1901); J. Karásek (s výňatkem z dopisů), MR 1900/01, sv. 12, s. 157; A. P. (Procházka), tamtéž, s. 182; an., Rozhledy 10, 1900/01, s. 398; an., Vlast 17, 1900/01, s. 484; I. B., Zvon 1, 1900/01, s. 228, 239; an., Čas 30. 1. 1901 (s bibliografií knižního díla); an. (J. Vrchlický), NL 29. 1. 1901 a (podp. J. Vrchlický) Hlas národa 30. 1. 1901; M. (o Z. v Lužanech) a E. ryt. z Čenkova, Hlas národa 30. 1. 1901; an., LidN 30. 1. 1901; L. T. (Turnovský), NL 30. 1. 1901; an., Politik 30. 1. a 2. 2. 1901; S. (A. Maček), PL 30. 1. 1901; = (J. Vodák), Čas 31. 1. 1901; A. Heyduk, Hlas národa 31. 1. 1901; Q., LidN 31. 1. 1901; an., PL 31. 1. 1901; O. S., Časopis pokrokového studentstva 1901, s. 33; an., Jitřenka 1901, s. 35; K. Dostál-Lutinov, NŽ 1901, s. 89; Z. Nejedlý, Obzor lit. a umělecký 1901, s. 47; E. Krásnohorská, Osvěta 1901, s. 202; Besedy lidu 1901, č. 16 (věnované Z.); Q. (přehled nekrologů), LidN 30. 5. 1901 •; F. X. Šalda: J. Z., Čes. revue 4, 1900/01, s. 659, 788 → KP 5 (1951); O. Theer: ref. Jan Maria Plojhar (další vyd.), Lumír 29, 1900/01, s. 316; A. Pražák: O symbolismu Z. Radúza a Mahuleny, tamtéž, s. 422, 434; F. V. Krejčí: J. Z. a jeho exotismus, Rozhledy 10, 1900/01, s. 403; F. Herites: Vzpomínky na J. Z., Zvon 1, 1900/01, s. 229, 244, 253 → Vodňanské vzpomínky (1904); A. Heyduk: Vzpomínka na J. Z., tamtéž, s. 265, 281 → Vzpomínky literární (1911, s. 132, 149); faš.: Z. dramatik, Hlas národa 3. 2. 1901; J. Borecký: J. Z. jako dramatik, Obzor lit. a umělecký 1901, s. 33 a pokr. (nedokončeno); an.: Hebrejské motivy v pracích J. Z., Českožidovské listy 1901 (únor); J. Kamper: J. Z., ČČM 1901, s. 36, 204, 333; S. Bouška: J. Z., Obrázková revue 1901, s. 209 a pokr.; Z. Przesmycki: Los geniuszów, in J. Z.: Wybór pism (Varšava 1901); V. Mrštík: K soubornému vydání Z. spisů, Lumír 30, 1901/02, s. 45 a pokr. → Moje sny 1 (b. d., 1902, s. 339); A. Pražák: Život J. Z., Srdce 1, 1901/02, s. 173 a pokr.; ● ref. Myšlenky J. Z.: F. X. Zdařil, Srdce 1, 1901/02, s. 185; an. (J. Vodák), Čas 16. 2. 1902 •; an.: K zeyerovskému mýtu, Čas 9. 11. 1902 (Dobrodružství Madrány) a 30. 12. 1902 (Pod jabloní); ● ref. Pod jabloní: -ák., Hlas národa 30. 12. 1902; -q. (J. Borecký), NL 30. 12. 1902; Ar...ti (A. Kraus), Politik 30. 12. 1902; r. (F. V. Krejčí), PL 30. 12. 1902; A. Novák, Samostatnost 31. 12. 1902; -s., Lumír 31, 1902/03, s. 146; F. X. Hodáč, MR 1902/03, sv. 14, s. 230; an., Přehled 1, 1902/03, s. 91; Nemo. (K. B. Mádl), Zlatá Praha 20, 1902/03, s. 131; J. L. (Ladecký), Zvon 3, 1902/03, s. 211; K. H. (K. H. Hilar), Moderní život 1903, s. 56; V. K., Osvěta 1903, s. 177 •; J. Máchal: J. Z., in O českém románu novodobém (b. d., 1902, s. 103); J. Štolba: J. Z. v zrcadle svých dopisů, Máj 1, 1902/03, s. 7 a pokr. → Z mých pamětí 2 (1907); ● ref. Zahradna mariánská: M. Marten, MR 1902/03, sv. 14, s. 557; F. V. Vykoukal, Osvěta 1903, s. 933 •; B. H-n.: Za Juliem Z. v Praze, Nová čes. revue 1, 1903/04, s. 344; F. Tůma in Zpráva lycea v Čes. Budějovicích (1904); F. X. H. (Hodáč): Z korespondence J. Z., LidN 15. 7. 1904; J. Voborník: Erbenova Svatěbní košile a Z. Paskalina, Osvěta 1904, s. 29; J. Máchal: Ze studií o J. Z. (zejména Karolínská epopeja, Z letopisů lásky, Radúz a Mahulena), LF 1904, s. 218; A. N. (Novák): ref. Jan Maria Plojhar (další vyd.), Ženský svět 1904, s. 189; Dr. B. Hedrlín: J. Z. (k ukončení Spisů), Jitřenka 1905, s. 77; S. Heller: Z literárních vzpomínek. 3. Začátek literární tvorby J. Z., Lumír 34, 1905/06, s. 408; F. Herites: Jak vzniklo jméno Z. románu (Jan Maria Plojhar), Máj 5, 1906/07, s. 9; K. Mašek: Ke vzniku Z. Legendy z Eri-

nu, Zlatá Praha 24, 1906/07, s. 47; R. J. Kronbauer: Z. sny a touhy, Máj 5, 1906/07, s. 362; J. V. (Voborník): J. Z. Nové básně, NL 29. 1. 1907; A. Häckl: Orientální látky v dramatech Z., Výr. zpráva c. k. české vyšší reálky v Pardubicích... (1907); S. K. Neumann: O jedné knize Z. (Román o věrném přátelství Amisse a Amila), Moravský kraj 27. 7. 1907 → Stati a projevy 2 (1966, s. 515); F. S. P. (Procházka): V posledních letech... (k pověstem o bohatýském ruském eposu v Z. pozůstalosti), Zvon 8, 1907/08, s. 63; -by- (J. S. Machar): Poznámky čtenářovy, Čas 26. 1. 1908; K. Vrátný: Z. kronika V soumraku bohů a ság islandské, Meditace 1908, s. 20; A. Krejčová: ref. překl. Aucassin a Nicoletta (srov. se Z. zpracováním látky), Novina 2, 1908/09, s. 412; V. Z.: Myšlenky z dopisu J. Z. (úryvky ze Z. dopisu K. Světlé), Přehled 7, 1908/09, s. 104, 140; K. Weinfurter: J. Z. jako mystik, NL 4. 6. 1909; ● k 10. výr. úmrtí: J. K. (Kamper), Luďmír 39, 1910/11, s. 231; J. Reichmann, Pražská lid. revue 1911, s. 47 ●; -by- (J. S. Machar): Literární procházky (srovnání Z. a J. Nerudy), Čas 5. a 12. 2. 1911 (k tomu polemika: M. Marten: Syn Heliův, MR 1910/11, sv. 23, s. 364); J. Voborník in J. Z.: Olgerd Gejštor (1911); V. Schüller: Filiace Z. Maeldunovy výpravy, ČMF 1911, s. 419 (k tomu polemika: M. Křepinský: Z. Maeldunova výprava a její pramen, ČMF 1912, s. 37 a 146, a V. Schüller, tamtéž, s. 242); J. E. Sequardt: Proč J. Z. nevstoupil do kláštera?, Čes. svět 8, 1911/12, č. 33, 34, 36; J. Baudíš: K otázce pramenů Z., ČMF 1912, s. 114, 203; K. Fuxová: Plutarch – pramen Z. Stratoniky, Čas 1912, příl. Hlídku Času, č. 53 + Rozbor Z. Gdoule, tamtéž, č. 85; J. Šach: O vlasteneckém smýšlení Z., Nový obzor 1912, s. 22 a pokr.; A. Pražák: K pramenům Z. legendy Inultus, LF 1912, s. 48; V. Bitnar: Poezie předrafaelská (mj. Král Kofetua), Obrození 1912, s. 17; Z. Záhoř: Upanišad Káthaka v Z. Plojharovi, Čes. kultura 1, 1912/13, s. 29, 60; F. Herites: Můj sloupec (mj. Vrchlický a Z.), Máj 11, 1912/13, s. 16; F. Strejček: Robert Dábel a Z. pokus o tuto látku, ČMF 1913, s. 193; K. Heinrichová: Z. a Vrchlický v Příbrami, Samostatnost 30. 11. 1913; F. A. Šubert: Glosa k historii českého dramatu (Z. a Vrchlický), Scéna 1913, s. 210; B. Frída: Proslov u pomníku J. Z. dne 16. září 1913, Zvon 14, 1914/15, s. 22; O. Schiller: J. Z. a Itálie, Výr. zpráva c. k. vyššího gymnázia v Hradci Králové za škol. rok 1913/14 (k tomu F. Chmelař: Tři cesty Z. do Itálie..., ČMF 4, 1914/15, s. 470); E. K. Kletus: J. Z. a děti (zpomínka), Eva 1914, s. 253 + J. Z. – citel královny nebes, Vlast 31, 1914/15, s. 969; F. Strejček in Lumírovci a jejich boje kolem roku 1880 (1915); B. Straka: Příspěvek k poznání orientálních předloh Z., Výr. zpráva čes. králového gymnázia na Smíchově za škol. rok 1915/16; L. Dlouhý: Robert Dábel. Vztah legendy k tradici lidové a české její úpravy 4. Náčrt dramatu Zeyerova, ČMF 5, 1915/17, s. 443; J. Zvěřina: Ze života J. Z., Osvěta 1916, s. 142; F. Frýdecký: Z. blankvers, NŘ 1, 1916/17, s. 141; J. Voborský: Několik kapitol o básnících, Vlast 33, 1916/17, s. 498 a pokr.; J. Holeček: Po-

známky o českém jazyku (chyby v pracích Z.), NL 8.6. 1917; F. X. Š. (Šalda): J. Z. předvídal světovou válku r. 1899, Kmen 1, 1917/18, č. 36 → KP 10 (1957); ● ref. Srdeční Pikangovo (prem. 1918); V. K., Lípa 1, 1917/18, s. 816; Ad. P. (Piskáček), Venkov 16. 8. 1918 ●; J. M. Augusta: Mystika J. Z., Knihomil 1918, s. 3 (i sep.); F. Strejček: J. Z. a politika, Osvěta 1918, s. 599; A. N. (Novák): Významný dokument (Z. dopis K. Světlé), Venkov 8. 10. 1918 (též B. Viková-Čunětícká, Ženský svět 1918, s. 229); E. Krásnohorská: Z drobných vzpomínek, Zlatá Praha 36, 1918/19, s. 90 → Co přinesla léta (1928); V. Novák: Z. Griselda, ČMF 7, 1919/21, s. 70, 132 (i sep.); P. M. Haškovec: Bourget a Z., tamtéž, s. 167 + O vzniku románu Jan Maria Plojhar, Osvěta 1920, s. 393; V. Pihertová: Studie o Z. Amisu a Amilu, Osvěta 1920, s. 224, 288, a 8, 1921/22, s. 51, 148, a 9, 1922/23, s. 124 a 225; M. Lauermannová-Mikschová: List J. Zeyera i několik vzpomínek na básníka Vyšehradu, Pramen 1, 1920/21, s. 22, 55 → Lidé minulých dob (1940); K. Čapek: J. Z.: Stará historie, Program k představení v Městském divadle na Král. Vinohradech (1921, s. 3) → O umění a kultuře 2 (1985, s. 340); ● k 20. výr. úmrtí: M. P. H. (Pujmanová-Hennnerová), Tribuna 29. 1. 1921; K. Hikl, NL 29. 1. 1921 ●; P. M. Haškovec: Z. listu J. Z. Vrchlickému, ČMF 8, 1921/22, s. 73; F. S. Horák: Jak se jeví náboženská krize Z. v románu Dům U tonoucí hvězdy, Archa 1922, s. 255; V. Novák: Biblické motivy starozákonní v básnickém díle J. Z., Slovanský sborník věnovaný prof. dr. Františku Pastrnákoví k 70. narozeninám (1923, s. 342); O. Donath in Židé a židovství v české literatuře 19. století 1 (1923); F. Herites: Opravdu je tomu 25 let..., Čes. svět 20, 1923/24, č. 17; ● ref. Dopisy J. Z. Karle Heinrichové: J. Krecar, MR 1923/24, sv. 39, s. 261; jv. (J. Vodák), Čes. slovo 13. 5. 1924; A. N. (Novák), LidN 29. 7. 1924 ●; F. Dohnal: Kristus v legendách moderní literatury 2, Archa 1925, s. 13; ● k 25. výr. úmrtí: A. N. (Novák), LidN 29. 1. (odpol.) a 30. 1. 1926; J. Čadek, E. Heyduková, A. R. Husová, A. Mayer, Th. Mokré, H. Mostecký, J. Pícha, vše Otavan 1926, s. 137 a pokr.; V. Brtník, Lit. rozhledy 11, 1926/27, s. 13 ●; E. Lo Gatto: J. Z. e l'Italia, Rivista di letterature slave (Rím) 1926, č. 1; A. Novák: Lyrika J. Z., Lumír 54, 1927/28, s. 12 + Z. Mojžíš, Židovský kalendář na rok 1927/28, s. 56, oboje → Nosiči pochodní (1928, s. 123); A. Lauermannová-Mikschová: Z upomínek na J. Z., RA 3, 1927/28, s. 194 a pokr. → (upr.) Lidé minulých dob (1941, s. 96); ih (I. Herben): Z. láska k staré Praze (s citací z dopisu F. Drtinovi) + J. Z. o životě a smrti (též s citací) + J. Z. o Akademii věd a umění (s citací dopisu F. Drtinovi z 1890), vše LidN 22., 23. a 28. 8. 1928; J. Karásek ze Lvovic: K výročí smrti J. Z., Lit. rozhledy 13, 1928/29, s. 162; J. Viskovataja: Z. Zpěv o pomstě za Igora, LF 1929, s. 247 + Razbor proizvedenija J. Z. Alexej, člověk boží, Slavia 1930, s. 537 → Ruské motivy v tvorbě J. Z. (1932); J. Červený: Knihovna básníka J. Z., Bibliofil 1930, s. 46, 84; B. Fučík: Z. moderní, RA 6, 1930/31, s. 289 → Kritické pří-

ležitosti 1 (1998, s. 159); ● k 30. výr. úmrtí: H. Peero-vá, Zvon 31, 1930/31, s. 293, 306; J. Kvapil, LidN 2. 2. 1931; G. (F. Götz), NO 29. 1. 1931 ●; F. X. Šalda: Několik slov o J. Z., ŠZáp 1930, s. 241; J. B. Foerster in Poutníkova cesta. Paměti 2 (1931); F. Gottlieb: Jan Maria Zeyer, Lumír 58, 1931/32, s. 140, 198 (i sep.); A. Novák: Gotik jihočeský, LidN 6. 11. 1932; A. Janáček: Z. Kunálovy oči, ČMM 1932, s. 432 + Indické prameny Z. Radúze a Mahuleny, ČNM 1933, s. 226 (i sep.); K. Treimer: Germanische Literatureinflüsse auf J. Z., Jahrbücher für Kultur und Geschichte der Slaven (Vratislav) 1933, s. 543 (k tomu polemicky P. E., tj. Eisner, Prager Presse 24. 7. 1934, odpol. příl.) + Bausteine zur Zeyerforschung, tamtéž 1934, s. 501; F. Stiebitz: Z. báseň Helena, LF 1934, s. 253, 413; Hc. (P. M. Haškovec): K románským pramenům Zeyera-vým (v kn. Stratonica a jiné povídky), ČMF 21, 1934/35, s. 359; V. Jirát: Látkoslovna poznámka k Z. Sulamít, ČMF 22, 1935/36, s. 149; E. Jurčinová: J. Z. a K. H. Mácha, roč. Chudým dětem (Brno 1936); J. Š. Kvapil in J. Z.: Maeldunova výprava (1936); A. N. (Novák): ref. Maeldunova výprava, LidN 27. 4. 1937 (i ref. Výbor z Karolínské epopeje); R. Konečný: Z. v zrcadle svých snů, Psychologie 1936, s. 25 a pokr.; L. Dlouhý: O Z., Sborník prací věnovaný památce prof. dr. P. M. Haškovec (1936); A. Novák: Zá-pas o české baroko, KM 1938, s. 289; K. Treimer: Studien über J. Zeyers Thematik, Zeitschrift für slavische Philologie (Heidelberg) 1938, s. 17; M. Hýsek: Kdo byla Z. chůva?, Venkov 17. 7. 1938 (k tomu P. Eisner, Prager Presse 24. 7. 1938, příl.); ● ref. Listy třem přá-telům: J. Pilař, Čtěme 1, 1938/39, s. 39; J. Knösl, Lu-mír 65, 1938/39, s. 104 ●; ● ref. Výbor z České epopeje J. Z.: K. P. (Polák), Nár. práce 12. 2. 1939 (k tomu polemika amp., tj. A. M. Přsa, Nár. práce 15. 2. 1939); J. V. Bečka, Střední škola 1939, s. 282; A. Novák, LidN 20. 2. 1939 ●; F. Pražák in Děství vynikajících lidí českých (1939); E. Vrchlická in Děství s Vrchlickým (1939, s. 84 a 200); V. Renč in J. Z.: Tři legendy o kru-cifixu (1940); V. Holejšovský: Rod básníka J. Z., Ča-sopis rodopisné společnosti českosl. 1940, příl. s. 77; J. Zikmund: Na okraj vydání jedné Z. koresponden-ce (se sestrami Kalašovými), Marginálie 14, 1940/41, s. 15; ● k jubilejnímu roku 1941: J. Čep, T. Vodička, A. Vyskočil (Z. předmluvy), J. Svítíl-Karník, J. Zahradníček (Přátelství básníka a malířky), vše Akord 8, 1940/41, s. 274, 277, 286, 365; J. Š. Kvapil, Naše doba 48, 1940/41, s. 395 + (šífra jsk.), NL 26. 1. 1941; V. Hell-muth-Brauner, Nár. politika 26. 1. 1941; F. Tichý, LidN 29. 1. 1941; K. P. (Polák), Nár. práce 29. 1. 1941; J. Knap, Venkov 30. 1. 1941; V. Müller, NL 20. 4. 1941; K. P. (Polák), Nár. práce 26. 4. 1941; an. a J. Popelová, tamtéž; K. Beran, LidN 18. 5. 1941; -ühl- (B. Mühlstein), Naše zprávy 1941, č. 31; J. Strakoš, Rád 1941, s. 290; J. Pilař, Venkov 26. 4. 1941; K. Sezima, Čtěme 1941, s. 114; Zlatá stezka 1941, zvláštní č. 9 (vzpomínkové články) ●; J. Š. Kvapil: Ke studiu Z. básně Pes, ČMF 27, 1940/41, s. 139; V. Dresler: Lidské typy v díle J. Z., Zvon 41, 1940/41, s. 478 a pokr. + Venkov v básnic-

kém díle J. Z., Venkov 20. 4. 1941; C. Seifert: Z. puto-vání Moravou, LidN 20., 22. a 26. 4. 1941 (ed. B. Slavík); E. Jurčinová: J. Z. a Otakar Březina, LidN 27. 4. 1941 + J. Z. v Itálii, LidN 28. 4. 1941; B. Slavík: Z. a Morava, LidN 11. 5. 1941; J. Š. Kvapil: K problému dekadence u J. Z., KM 1941, s. 231 (k tomu I. t. B. No-vák, LidN 20. 7. 1941); AMB. (A. M. Brousil): ref. prem. Blanka (studio Čin), Venkov 18. 9. 1941; ● ref. Přátelství básníka a malířky: J. Z. (Zahradníček), Akord 8, 1940/41, s. 373; jsk (J. Š. Kvapil), LidN 20. 4. 1941; V. Renč, Rád 1941, s. 275; B. Štorm, tamtéž 1941, s. 279; J. Pilař, Venkov 11. 7. 1941 ●; V. Polák: Oči u J. Z., NR 1941, s. 102, 163; J. Strakoš: K nové zeyerovské literatuře, Rád 1941, s. 313 + Geneze náboženské zkusu-šenosti v díle J. Z., Rád 1941, s. 365 a pokr.; S. E. Zich: Epištoly J. Z. k Antonínu Schulzovi (s dopisy Z.), Venkov 27. 4. a 4. 5. 1941, příl.; ● ref. Básně: J. Z. (Zahradníček), Akord 9, 1941/42, s. 233; jsr. (J. Snobr), Čes. osvěta 38, 1941/42, s. 181; J. B. Č. (Čapek), Naše doba 49, 1941/42, s. 375; V. T. (Tichý), Dělnická osvě-ta 1942, s. 54; V. Jirát, KM 1942, s. 7; V. Hellmuth-Brauner, tamtéž, s. 143; K. P. (Polák), Nár. práce 18. 1. 1942; V. Renč, Rád 1942, s. 304; V. Lišková, SaS 1942, s. 100 → Posmrtný odlišek z prací Věry Liškové (1945, s. 166) ●; ● ref. Přátelé Z. – Herites: V. T. (Ti-chý), Dělnická osvěta 1942, s. 114; V. Hellmuth-Brau-ner, KM 1942, s. 136 ●; J. Mukařovský: ref. J. Š. Kvapil: Gotický Z., SaS 1943, s. 148; V. Mathesius: Větné základy epického slohu v Z. Kronice o sv. Brandanu, SaS 1942, s. 80 → Jazyk, kultura a slovesnost (1982); V. Bitnar: J. Z. a Otakar Březina, Akord 10, 1942/43, s. 276 + Novobarok J. Z., Rád 1944, s. 122; J. Š. Kvapil: J. Z. revoluční, Knihy a čtenáři 6, 1945/46, s. 113 + Glosa o vztahu J. Z. k Svatopluku Čechovi, sb. Svatopluku Čechovi (1946, s. 461); J. Kvapil in O čem vím 1 (1946, rozšíř. vyd., zejména s. 170 a 245); A. Vy-skočil: Z. předmluvy, in Znamení u cest (1947, s. 191); Bej. (A. Bejbílk): ref. Novely (Sebrané spisy 6), Naše doba 1948, s. 231 + Česká epopeja (Sebrané spisy 2), tamtéž, 1948, s. 328 + Poměr Z. Neklana k Beaumontové a Fletcherové hře Maid's Tragedy, ČMF 32, 1948/49, s. 135; V. Martínek: Z. žaloby, in Na cestách národního ducha (1949, s. 180); J. Závada in J. Z.: Jan Maria Plojhar (1950); J. Š. Kvapil in J. Z.: Z letopisů lásky (1951) + Půl století Z. kultu a hodnocení, Slo-vesná věda 1951, s. 13; G. Franci: ref. Z letopisů lásky, LD 22. 9. 1951; I. Vaculín in J. Z.: Radúz a Mahulena (1955); M. Ivanov: Po stopách záhadného pseudonymu (pseud. Trut), Květy 1955, č. 51 → Historie skoro detektivní (1961, s. 179); J. Strnaděl in J. Z.: Píseň o Rolandu (1956); K. Svoboda in Antika a česká vzdělanost od obrození do první války světové (1957, s. 189); J. Poucha in J. Z.: Světla Východu (1958); J. Závada in J. Z.: Olgerd Gejštor (1958); J. Polák: Sládkova a Z. cesta do Skandinávie, ČMF 1959, s. 38; J. Š. Kvapil: Zeyerova svědectví, tamtéž, s. 43; K. Krejčí in J. Z.: Radúz a Mahulena (1961); J. Brabec: J. Z., Kulturněpolitický kalendář (1961, s. 246); J. Neu-mann, E. Ledererová, Z. Kopecský, J. Slabý, Z. Zerza-

ňová, E. Pařízková: Depresivní rysy v osobnosti J. Z., Českosl. psychiatrie 1961, s. 337; K. Krejčí in J. Z.: Jan Maria Plojhar (1964); M. I. Křovák: Komédie dell'arte v našem divadle, Amatérská scéna 1967, č. 10; J. Strakoš: Náboženská zkušenost v díle J. Z., Studie 1968, č. 1 (14); A. Mazlová: Z. a Janáčkova Šárka (Pokus o srovnání básnického textu a libret opery), Časopis Mor. muzea 53–54, 1968/69, č. 2; K. Krejčí in J. Z.: Dům U tonoucí hvězdy (1972); Š. Vlašín: Jeviště osudy Z. Neklana, sb. Na křížovatce umění. Sborník k poctě sedesátin prof. dr. Artura Závodského... (1973, s. 231); A. Piročkinas: Litevské motivy v Z. tvorbě, SPFF Brno, ř. D – lit. vědná, 1973 (1975), č. 20; J. Śliwiński: Kontakty listovne Juliusza Z. z Polakami, Slavia 1974, s. 331; D. Moldanová: Z. autobiografie v korespondenci s polským básníkem Miriamem, ČLit 1975, s. 246; K. Krejčí: Dvojí konfrontace (Arbes a Z., Arbes a Kafka), in Česká literatura a kulturní proudy evropské (1975, s. 319); L. Lantová in J. Z.: Jan Maria Plojhar, Tři legendy o krucifixu (1976, s. 375); V. Jirát: Z. Libuše, in Portréty a studie (1978, s. 224); J. Śliwiński: J. Z. v Polsku, in Korespondence J. Z. s polskými spisovateli (1980, s. 5); L. Lantová: J. Z., Čes. jazyk a literatura 31, 1980/1981, s. 228; V. Gebhartová in J. Z.: Zelený víťez (1981); E. Stehlíková: Užití prefigurace a prvky mytologizace v Z. díle, ČLit 1981, s. 25; A. Frolíková, E. Stehlíková: Cesty J. Z. za antikou, Zprávy Jednoty klasických filologů 1982, s. 142; J. Hrabák in J. Z.: Román o věrném přátelství Amise a Amila (1983); A. Urbanová: Známí a zapomínaní. J. Z., Amatérská scéna 1983, č. 3; D. Vlašinová: Objevný výklad Zeyera, sb. Živý odkaz Julia Fučíka (1983); D. Hodrová: Praha jako město deziluze v českém románu přelomu století, O. Herbenová: Obytný interiér některých významných osobností české kultury jako typizační prvek měšťanského interiéru 19. století, oboje sb. Město v české kultuře 19. století (1983, s. 168 a 238); A. Stejskalová: J. Z. a Rusko, SPFUK Praha. Filologické studie 12, 1984, s. 7; L. Nezdařil in Česká poezie v německých překladech (1985, s. 161); J. Janáčková: Obnovené obrazy a myty J. Z., in Stoletou alejí (1985, s. 155); K. Cvejn: O Juliu Z., Marginálie 1980–1985 (1985), s. 47; M. Štědroň: Janáček a Z. verš v opeře Šárka, SPFF Brno, ř. H – hudebněvědná, 1986, č. 21; J. Bednář: Pobyty J. Z. v jižních Čechách, Výběr z nejzajímavějších knih 1986, č. 2; J. Janáčková: Touha J. Z. po čtenáři z lidu, Lit. měsíčník 1986, č. 1; L. Stehlík: Vzpomínání na J. Z., in Země zamýšlená 2 (1986, s. 80); J. Janáčková in J. Z.: Tři legendy o krucifixu a jiné báje o lásce (1987); S. Batůšek: Duchovní profil J. Z., Duchovní pastýř 1987, s. 16 + J. Z. a Nový život, tamtéž, s. 74; J. Zahradníček: J. Z. (z pozůstatku Jana Z.), Zprávy Spolku čes. bibliofilů v Praze 1987, č. 4; J. Häringová: Po stopách jedné Z. parafráze (o P Blaho v zahrádce kvetoucích broskví), ČLit 1987, s. 268; J. Janáčková, A. Stich in J. Z.: Epické zpěvy (1988); T. Vlček: Orientální motivy v kosmopolitním a národním programu lumírovské generace, sb. Povědomí tradice

v novodobé české kultuře (1988, s. 177); Z. Hrbata: Místo díla J. Z. v proudu neoromantismu a dekadence, sb. Prameny české moderní kultury (1988, s. 118); A. Stejskalová: Italaská cesta J. Z. 1883–1884, SPFUK Praha. Filologické studie 17, 1988, s. 19; V. Kulíř: Jihoceská zastavení básníka J. Z., Výběr z prací členů Historického klubu při Jihoceském muzeu v Českém Budějovicích 1988, č. 2 + J. Z. a jižní Čechy, tamtéž, č. 3; Z. Hrbata: Karolinská epopeja jako Z. gesto, ČLit 1990, s. 494 → (upr.) Romantismus a Čechy (1999); J. Janáčková: Krajina v osobním záznamu a v básnické projekci, sb. Člověk a příroda v novodobé české kultuře (1989, s. 60); P. Kalina: Z. a Klíma. Dvě verze mariánského mytu, Tvar 1990, č. 34 (k tomu B. Balajka: Glosy mariánské a zeyerovské, tamtéž, č. 37); L. Daňková in J. Z.: Zahrada mariánská (1990); jm (J. Med) in Slovník básnických knih (1990; Karolinská epopeja, Troje paměti Vítěza Choráze, Vyšehrad); J. Dvořáková: Zpráva o literárních pozůstatcích Jindřicha Hořejšího, J. Z. a Jaroslava Durycha, sb. Lit. archiv 24, 1990, s. 259; B. Balajka: Dvě lásky J. Z. – báseň a pravda, Tvar 1991, č. 5; T. Vlček: J. Z. Básník nezměrné touhy po snu a ideálu, LidN 27. 4. 1991, příl. Nedělní LidN; J. Tríška: Literatura tří stylů 3. Styl Z. české epiky, ZM 1991, s. 172; K. Srp: Hosté z jiného světa. Tesknota u Jana Zrzavého a J. Z., Dějininy a současnost 1991, č. 5; J. Jedlička: Melancholický neklid aneb Jan Maria Plojhar, Přítomnost 1992, č. 5 → České typy aneb Poptávka po našem hrdinovi (1992); B. Balajka: Z. výjimečné postavení v české literatuře, Tvar 1994, č. 11; H. Voisine-Jechová: Využití snového zájtku v narrativním procesu (Z. a J.-K. Huysmans), ČLit 1995, s. 268; M. Zelenka, H. Mikulová: Z. Slovensko – realita nebo mýtus?, Opera slavica 1996, č. 3; J. Janáčková, E. Stehlíková in J. Z.: Jan Maria Plojhar (1996); J. Janáčková: Otilie Malybroková a J. Z. v zrcadle vzájemné korespondence, Ianua 1996 (1997), s. 63; M. Exner: Dům J. Z. & J. Z. U tonoucí hvězdy, Tvar 1997, č. 4; D. Vlašinová: Doňa Sanča v kontextu Z. dramatické tvorby, SPFPSU Opava, ř. A – lit. vědná, 1997, č. 2, s. 77 → Pohledy na českou literaturu dvou století (2000, s. 56) a J. Z. dramatik (2003); E. Stehlíková: Z. středověké mysterium, Divadelní revue 1997, č. 3 + La neve a Firenze ossia Tradizione antica nell'opera di Julius Z. (antické vlivy v P. Sněžném ve Florencii), LF 1997, s. 332; M. Exner: Touha po zázraku, Host 1997, č. 2; M. C. Putna in Česká katolická literatura v evropském kontextu 1848–1918 (1998, s. 620); V. Menclová: J. Z. – dlouhá cesta a věčná touha po návratu, LidN 2. 5. 1998, příl. Nedělní LidN; K. Aksamit: V objetí nemoci, Haló noviny 30. 10. 1998; J. Pelán: Překlad konformní a adaptační (Na okraj překladu Písničky o Rolandovi), Souvislosti 1998, č. 2; E. Stehlíková: Vodňanský salon?, sb. Salony v české kultuře 19. století (1999, s. 116); J. Janáček in Dopisy J. Z. Karolíne Světlé (1999); J. Vorel: Russkije motivy v tvorčestvě J. Z., sb. Rusistika '98 (1999, s. 49); A. Haman: J. Z. – romantik či dekadent? (Z. a Dostoevskij), in Česká

literatura 19. století a evropský kontext (1999, s. 133); T. Riedlbauchová: Poutník Julia Z., Tvar 1999, č. 3, příl. Tvary (sv. 3, ř. A); P. Růt in J. Z.: Tři legendy o krucifixu (1999); D. Tureček: Radúz a Mahulena. Povaha a souvislosti textu, ant. Pohádkové drama (1999, s. 368); Z. Hrbata: Bájný heroismus, in Romantismus a Čechy (1999, s. 52); V. Skalická: J. Z. – „nás“ básník katolický (?), kat. Zajatci hvězd a snů. Katolická moderna a její časopis Nový život (2000, s. 201); J. Vorel: Fenomén vnitřního hlasu, objektivního psychična v Čechovově Černém mnichovi a Z. Opálové misce, SPFF Ostrava. Literární věda, 2000, č. 4, s. 151; V. Hellmuth-Brauner in Paměti rodu (2000); M. Soukopová in J. Z.: Král a žebráčka (2000); J. Zahrádka: Zrod a osud operní Janáčkovy prvtotiny (Šárka), Opus musicum 2000, č. 4; D. Vlašínová: Proměny hodnocení Z. odkažu, sb. Návraty k velkým (42. Bezručova Opava, 2000, s. 59) + J. Z. na konci století a tisíciletí, sb. Česká literatura na konci tisíciletí 1 (2001, s. 247), oboje → Pohledy na českou literaturu dvou století (2000, s. 68, 85; obs. též Recepce díla J. Z. v polské literatuře a literární vědě, s. 68, Arne Novák o J. Z., s. 80) + Žena jako inspirace a adresát, SPFPFSU Opava, ř. A – lit. vědná, 2001, č. 3, s. 47; A. Stejskalová: Italštíká cesta J. Z. 1883–1884, ČLit 2001, s. 433; H. Navrátilová: „Druhý život“ starověkého Egypta v díle J. Z., Nový Orient 2001, s. 127 → (upr.) Egypt v české kultuře přelomu devatenáctého a dvacátého století (2001, s. 99); M. Pohorský: Bolestná zpověď se symbolem věčnosti, in J. Z.: Troje paměti Vítka Choráze (2001); D. Moldanová: J. Z. (1841–1901), Čes. jazyk a literatura 2001, s. 94; M. Schacherl: Dvojí typ dlouhé epické věty – Alois Jirásek a J. Z., Sborník Společnosti Aloise Jiráska (2001, s. 87); E. Stehlíková in J. Z.: Jan Maria Plojhar (2001); I. Rešková: „Svět jde pravou cestou a já se mylím“. Z dosud nezveřejněných dopisů Julia Z., LidN 1. 2. 2001 + Vztahy J. Z. k rodině Braunerových, Tvar 2001, č. 8; D. Vlašínová: Exil jako stav duše, sb. Česká a polská emigranční literatura – Emigracyjna literatura czeska i polska (2002, s. 84); W. F. Schwarz: Zur Entwicklung symbolistischer Narrativik im Kontext des Fantastischen: J. Z., mit Blick auf Jakub Arbes, sb. Kapitel zur Poetik. Vrchlický und der tschechische Symbolismus (2003, s. 173); M. Fránek: Motiv cesty v díle J. Z., sb. Cesta tam a zase zpátky v české literatuře (2003, s. 32); J. Vorel: Desakralizace prostoru a ztráta „Středu“ v Bělého románu Petrohrad a Z. novele Dům U tonoucí hvězdy, sb. Dialog kultur 2. Sborník příspěvků z vědecké konference... (2003, s. 233); I. Rešková: Při vší bolesti je každá vzpomínka na Vás zároveň mou největší radostí – (Zdenka Braunerová a J. Z.), Středočeský vlastivědný sborník (2003, s. 131); J. Pišna: Z. Plojhar, Souvislosti 2003, č. 3; M. Gálik: J. Zeyer's Version of Kunal's Eyes, Archiv orientální 2003, s. 333; D. Vlašínová: Slovenské inspirace (o D. Radúz a Mahulena), sb. Česko-slovenské vztahy. Evropa a svět (2004, s. 165), F. Vsetíčka: Radúz a Mahulena, tamtéž, s. 191; T. Riedlbauchová:

Ernest Renan a J. Z. Jejich společná a protichůdná východiska, sb. Srovnávací poetika v multikulturním světě (2004, s. 309); E. Stehlíková: Z listáře J. Z., Slovo a smysl 2004 (2005), č. 2; M. Schacherl: Některé příznakové pojmenovávací funkce adjektivního atributu u J. Z. – pojmenování barvy, SPFF Brno, ř. A – jazykovědná, 2004, č. 52 + Výstavba a funkce pravé strany přirovnání J. Z., tamtéž 2005, č. 53, s. 163; D. Blümllová: Národnopisná výstavka okresu vodňanského v režii českých spisovatelů (tež o J. Z.), sb. Čas výstavního ruchu (2005); M. Gálik: „Srdce Píkango“ a srdce Ježíšovo. Z. přínos do česko-čínských medzikulturních vztahov, Theologická revue 2005, č. 1; J. Koutná: Z. Dům U tonoucí hvězdy, sb. Krajina a dům, vzdálenost a blízkost, nahoře a dole (2005, s. 54); M. Hynšt: Básník bez mateřtiny J. Z. (o D. Radúz a Mahulena), in Od divadelního eseje k divadelnímu tvaru 2 (2006); J. Bauer in Klasikové v nedbalách (2006); J. Pelán: Itálie jako literární téma: J. Z. a Josef Šusta, sb. Otázky českého kánonu. Sborník příspěvků z 3. kongresu světové literární bohemistiky 1 (2006); T. Riedlbauchová: Causa J. Z., Reflex 2006, č. 2; J. Sanitrák: J. Z., in Legenda Karel Weinfurter. Dějiny české mystiky 1 (2006, s. 71).

ik

Jiří Zhor

* 2. 7. 1903 Kutná Hora

† 13. 1. 1979 Praha

Básník, prozaik, publicista, regionální osvětový a kulturní pracovník Čáslavská.

Vl. jm. Karel Pošva; pod tímto jménem uveřejnil jen ojedinělé novinové příspěvky (Právo lidu, Národní osvobození). – Od raného dětství žil v Čáslavi, kde jeho otec byl soudcem a kde vystudoval gymnázium (mat. 1922). Po absolvování právnické fakulty v Praze (doktorát 1926) byl 1926–27 advokátním koncipientem v Chrudimi a v Kolíně, 1927–45 úředníkem finanční správy v Praze, v Čáslavi a opět v Praze, 1945–48 úředníkem ministerstva školství. Po únoru 1948 pracoval v dokumentaci Ústavu práce, pak jako nakladatelský korektor, 1952–58 v dokumentaci Výzkumného ústavu bezpečnosti práce, od 1959 v Pedagogickém muzeu J. A. Komenského v Praze. Od studentských let publikoval v krajinském tisku (první příspěvky otiskl ve studentském časopise s tit. J. S. Machar, který Z. vydával, a v čáslavských Havlíčkových hlašech), od konce 20. let i v četných pražských denících a časopisech; 1937–43 byl stálým spolupracovníkem Lid. novin. V rodném kraji